

OMUL CHEMAT DE DUMNEZEU

 . . . Neville. Este foarte neplăcut să vă țin în picioare, de-a lungul pereților. Și am trecut pe aici pentru o altă programare, acum aproximativ o oră și jumătate, și oamenii erau întorși de la ușă, plecau. L-am întâlnit pe Billy acolo, și a spus că locul era pregătit pentru începerea serviciului încă de azi după-amiază. Așa că eu . . . Noi doar ce am avut această mică adunare aici. Nici măcar nu am publicat-o în ziarele locale. Așadar, avem doar puțin timp de părtășie.

² Și acum este întotdeauna aglomerat, după cum știu și oamenii din afara orașului, că, aici la noi acasă este întotdeauna pe fugă, alergând dintr-un loc în altul, și înghesuială. Astfel, încep să mă obișnuiesc cu asta. Am ajuns la un punct în care nu las ca asta să mă mai deranjeze, pe cât este posibil. Și știți, trebuie să petreceți doar puțin timp, și ar trebui să fie mai mult, cu Domnul. Dacă nu faceți asta, atunci nu veniți la adunare cu proștețimea Duhului Sfânt. Și când veniți, așa cum s-a întâmplat astăzi, unde era doar un mare fast, ei bine, uneori îmi este destul de greu să intru, să mă feresc să nu fiu puțin înghesuit și forțat, vedeți, și să fiu tulburat de asta. Când mi se întâmplă asta, atunci pur și simplu nu mai reușesc să-L găsesc pe Duhul Sfânt nicăieri.

³ Așadar, îmi pare rău, totuși, pentru oamenii care stau în picioare pe—pe culoare și afară. Și vin, se uită înăuntru, se urcă în mașină și pleacă. Am vrut să iau liceul aici, să ținem doar câteva seri de adunări, dar școala este în desfășurare momentan și este cam greu să o obțin în această perioadă. Dar vreau să spun că, cu siguranță vă apreciez pe fiecare dintre voi, înăuntru și afară, și pentru buna voastră cooperare, și pentru tot ce ați făcut.

⁴ Și în această dimineață, la școala Duminicală, le-am mulțumit oamenilor pentru oferta care mi-a fost dată seara trecută, care a fost o ofertă nesolicitată. Sincer, i-am spus pastorului de aici, iubitului nostru pastor, Fratele Neville, și celorlalți, că aș fi preferat ca ei să nu fi făcut acest lucru. Dar l-au făcut, oricum, așa că am vrut doar să menționez asta. Acum, acesta este un loc mic, și nu cred că ar fi locuri pentru mai mult de trei sute de persoane. Și oferta a fost de trei sute douăzeci și patru de dolari, ceea ce înseamnă că este o medie de aproximativ un dolar de persoană. Este cea mai bună ofertă pe care am primit-o în viața mea, raportată la numărul de persoane. De obicei, media este de aproximativ douăzeci și patru de cenți de persoană, douăzeci și cinci. Douăzeci și șapte de cenți este o ofertă mare, de persoană. Dar aceasta a fost în medie în jur de un dolar de persoană. Și cu siguranță apreciez acest lucru.

⁵ Și poate nu am apucat, în această dimineață, să exprim unora dintre voi. Am găsit niște dulceață, o cutie cu dulceață pe scări, și ne-au fost trimise mici cadouri. Eu și soția dorim să vă transmitem recunoștința noastră. Și sunt sigur că ne vom da silința, ca totul să fie pentru Împărăția lui Dumnezeu.

⁶ Și asta mă face să vreau să am un loc mare și frumos unde am putea continua mult timp și să slujim oamenilor. Dar chiar și în această seară, după slujbă, eu trebuie să mă duc. Și, nu voi putea pleca în seara asta, ci dimineața devreme, ca să plec.

⁷ Mă voi întoarce sâmbăta viitoare seara. Voi pleca duminică dimineața, din nou spre Colorado. Și doar una după alta, călătorind.

⁸ Și apoi următoarea mea adunare în străinătate va fi în ianuarie, care va fi în Australia și Noua Zeelandă, și în acele locuri. Acum, vreau ca voi să vă rugați pentru mine. Cu siguranță doresc rugăciunile voastre.

⁹ Și apoi vreau să...noi toți să fim recunoscători Atotputernicului Dumnezeu, Care a făcut lucruri atât de minunate pentru noi în această mică adunare. Cred, având în vedere timpul, că s-au realizat mai multe lucruri în această adunare decât în orice altă adunare care am avut-o vreodată în viața mea la acest tabernacol. Domnul pur și simplu părea să deschidă binecuvântările.

¹⁰ M-am gândit, că poate, în timpul acestei adunări, că dintr-o vedenie pe care am avut-o, că slujba mea va fi schimbată într-o slujbă mai bună și mai mare. Acum, acest lucru se va întâmpla la fel de sigur cum ați auzit despre celelalte trei slujbe prezise, adică despre celelalte două. Aceasta va fi exact așa, doar mai mare. Însă în prima seară, i-am chemat pe oameni aici la altar, intrând direct iarăși în discernământ. A doua seară, i-am dus în cameră, am intrat direct în discernământ. Și în ultimele două seri, atunci, noi i-am adus aici pe platformă, direct în discernământ.

¹¹ Dar, ca să menționez doar câteva lucruri, un lucrător orb și-a primit vederea pe platformă.

¹² Și două fete, seara trecută, stând în scaunul cu roțile, cu boli care nimeni nu știe ce sunt, niciun doctor. Picioarele lor erau foarte mari, și le cădeau degetele de la picioare, le cădeau degetele de la mâini, și nu se putea face nimic pentru ele. Și chiar în timp ce Duhul ungea, m-am dus acolo, și în Numele Domnului Isus, am blestemat acea boală, și s-au ridicat din scaunul cu roțile. Și în această dimineață, se plimbau pe aici, în tabernacol, ca orice alt copil, și au venit acolo și au fost botezate cu botezul Creștin, chiar aici în bazin, în această dimineață.

¹³ În timp ce, studiam câteva minute, mai devreme, și câțiva prieteni de-ai mei erau acolo, Fratele Hoover, un slujitor de jos din Kentucky, doar a trecut pe aici și a lăsat vorbă prin soția mea, că aseară în rând la chemare, în audiență, femei care nu aveau

cartonașe de rugăciune sau ceva, stăteau doar acolo și se rugau. Și fusese o femeie care nu mâncase de, nu mai țin minte cât timp, o masă; excrescențe în stomac, toată plină. Și Domnul a chemat-o și a vindecat-o. Și în această dimineață s-a trezit și a mâncat un mic dejun normal, și este aici pe undeva în această seară.

¹⁴ Și altele, despre care a spus, și, oh, timpul nu ne permite, despre lucrurile care le-a făcut Domnul nostru. Astfel, pentru noi, asta ne dă curaj să știm că este chiar aproape, ceva se pregătește să se întâmple, măreț.

¹⁵ Seara trecută, după serviciu, după Mesaj, eu niciodată nu L-am văzut pe Duhul Sfânt să-i ungă pe oameni mai mult decât a făcut-o seara trecută. Așteptăm cu nerăbdare încă odată, în această seară. Și acum rugați-vă pentru mine.

¹⁶ Și vreau să citesc puțin din Cuvântul binecuvântat al lui Dumnezeu. Și înainte să citim Cuvântul, haideți să vorbim cu El, cu capetele plecate doar pentru o clipă.

¹⁷ Dragă Tată Ceresc, venim la Tine în această seară, poate doar puțin obosiți în trup, dar, oh, cât de înviorate ne sunt duhurile! Semnele Dumnezeului celui viu, că El este cu noi, și ne binecuvântează, și ne dă ceea ce El a făgăduit, nespus de mult, din belșug, mai presus de tot am putea face sau gândi. Și dacă am căpătat har înaintea Ta, crezând în Fiul Tău, Domnul Isus, Te-am ruga să ne vizitezi din nou în seara aceasta cu o îndoită porție a Duhului Tău. Să fie revărsat cu mare putere și măsură peste fiecare persoană de aici, ca să creadă Evanghelia și să primească Puterea Duhului Sfânt în viețile lor. Mântuiește-i în această seară, pe cei care sunt de mântuit, Doamne, și vindecă-i pe cei care sunt pregătiți pentru vindecare. Îngăduie acest lucru, Doamne.

¹⁸ Și când vedem oamenii înghesuindu-se înăuntru, stând în uși, sute de oameni se întorc de la bisericuță, acest lucru ne amintește că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Că, în zilele când El ne-a vizitat aici într-o formă de trup, înghesuiala era atât de mare, încât nici măcar nu puteau ajunge la El cu un om, și au fost nevoiți să-l aducă prin acoperișul clădirii. Și ne rugăm, Dumnezeule, în această seară, ca fiecare dintre cei care au fost nevoiți să se îmbulzească în acest fel, să fie răsplătiți așa cum a fost omul acela.

¹⁹ Binecuvântează Cuvântul Tău în timp ce Îl citim. Și fie ca Acesta să fie o Candelă, o Lumină pe cărarea noastră. Căci cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

²⁰ [Cineva vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Nu. Rosella Griffith? „Da.”

²¹ Tocmai mi s-a comunicat că fata căreia i-am vorbit în această dimineață... o alcoolică care a fost chemată în adunarea din Chicago. A fost că ea era într-un balcon când i-a vorbit Duhul Sfânt și i-a spus că este alcoolică. Și cinci doctori mari din

Chicago renunțaseră la ea. Alcoolicii Anonimi renunțaseră la ea. Și a fost chemată, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. A fost vindecată. Nu a mai poftit niciodată băutură de atunci încolo.

²² Și o altă doamnă mică sus, în balconul de deasupra ei, care era o prietenă de-a ei, pentru că locuiau în Orașul Calumet. Dacă cineva știe ce este, este granița unde este mai rău decât Parisul, Franța, se întâmplă tot felul de rele. Și i-a spus că era dependentă de droguri, și că era dansatoare pentru Fred Astaire. Și tatăl ei s-a ofensat. Dar ea s-a ridicat și a spus, „Tati, omul are perfectă dreptate.” Ea acum este măritată, tânăra fată, și călătorește, împreună cu soțul ei, propovăduind Evanghelia.

²³ Rosella este o misionară, prin orice serviciu penitenciar și oriunde se poate implica, spunându-le alcoolicilor că există o nădejde, și aceea este în Cristos.

²⁴ Ea a fost foarte împovărată pentru tatăl ei. Chiar alaltăieri, într-o convorbire privată de zece minute, fata a fost o susținătoare convinsă a adunărilor, din ultimii patru sau cinci ani, ea mi-a spus, într-o scurtă relatare de zece minute, afară la rulotă, într-o conversație, a spus, „Frate Branham, orice ai face, sunt teribil de împovărată pentru tatăl meu. El te iubește, dar pur și simplu nu vrea să vină la Cristos.”

²⁵ Am spus, „Rosella, Dumnezeu știe cum să facă asta. El știe cum să-l determine să o facă.”

²⁶ Și acum a sosit anunțul că el este îngropat sub o mașină încărcată de calcar. Să ne rugăm pentru el.

²⁷ Doamne, din gura acelei fiice credincioase, și el prins acolo jos, unde ar putea muri sub aceasta; Dumnezeuule, fă să nu moară, ci sufletul lui să privească în sus și să își amintească că Tu ești Dumnezeul Care poți răspunde la rugăciune sub o grămadă de calcar, tot așa cum ai putut în burta unei balene, sau în cuptorul cu foc, sau în groapa cu lei. Tu rămâi același. Scoate-l, Doamne, un Creștin curățit. Știm că toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor care Te iubesc. Și ne rugăm ca acesta să fie unul dintre acele lucruri, în timp ce îl predăm Ție, în Numele lui Isus. Amin.

²⁸ Pentru citirea Cuvântului din această seară, din a Doua Carte a Împăraților, aș dori să citesc în capitoul 2, doar pentru un text mic, ca să găsesc un context, cu voia lui Dumnezeu.

Și s-a întâmplat că, atunci când a voit DOMNUL să ridice pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie a plecat din Ghilgâl cu Elisei.

Și Ilie a zis lui Elisei: Rămâi aici, te rog; căci DOMNUL mă trimite până la Betel. Și Ilie i-a răspuns, Viu este DOMNUL, și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi. Și s-au coborât la Betel.

Și fiii prorocilor . . . care erau acolo la Betel au ieșit la Elisei, și i-au zis, Știi că DOMNUL răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău? Și el a răspuns: Da, știu, dar . . . tăceți.

Și Ilie i-a zis: Eliseie, rămâi aici, te rog; căci DOMNUL mă trimite la Ierihon. El a răspuns: Viu este DOMNUL și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi. Și au mers la Ierihon.

Și fiii prorocilor . . . care erau acolo la Ierihon s-au apropiat de Elisei, și i-au zis: Știi că DOMNUL răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău? Iar el a răspuns: Da, știu; dar . . . tăceți.

Și Ilie i-a zis: Rămâi aici, te rog, căci DOMNUL mă trimite la Iordan. Iar el a răspuns: Viu este DOMNUL și viu este sufletul tău, eu nu te voi părăsi. Și au plecat amândoi mai departe.

²⁹ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul Său. Subiectul meu pentru această seară este: *Omul Chemat de Dumnezeu*. Și voi încerca să fiu cât mai scurt posibil, pentru că avem un rând mare de rugăciune care se va face în câteva minute, dar, doar ca să vă fac o mică imagine a vremurilor în care trăim.

³⁰ Auzim acest strigăt la radio, și în diferite locuri, venind din inimi sincere, „Doamne, dă-ne o trezire în vremurile noastre.” Și din scrisorile Creștinilor din întreaga lume, auzim acest strigăt, și asta ne stârnește ceva în inimi. Este inspirator. Este înălțător. Este înviorător, pentru suflet, să auzi poporul Domnului invocând o trezire.

³¹ Și Dumnezeu a făcut o făgăduință, „Dacă poporul peste care este chemat Numele Meu se va aduna împreună și se va ruga, atunci îl voi asculta din Ceruri.”

³² Așadar noi, în această seară, vrem să ne gândim la asta. Și amintiți-vă, că, în mijlocul acestui strigăt, Dumnezeu nu poate trimite o trezire până când El nu are oameni în stare să o primească. Nu putem avea o trezire până când nu avem oameni, oameni chemați de Dumnezeu, oameni pregătiți de Dumnezeu, care nu sunt pregătiți în școlile de teologie și educație, ci oameni aspri ai credinței, pe care Dumnezeu i-a crescut în școala pregătirii Sale aspre. Bărbați care nu se tem să înfrunte focul! Bărbați care au ajuns în Prezența lui Dumnezeu; și îi cunosc puterea, și îi cunosc atotputernicia, și îi cunosc puterea de vindecare! Bărbați care sunt pregătiți să-L cunoască pe Dumnezeul cel viu! Este bine să-i pregătiți din Cuvânt, dar, „Litera ucide; Duhul dă Viață.”

³³ Și înainte ca noi să putem avea această trezire, Dumnezeu trebuie să cheme și să pregătească bărbați, bărbați pregătiți de Dumnezeu, să ducă acest Mesaj. Și pe ei nu-i interesează ce este opoziția. Sunt dispuși să meargă în cuptorul aprins în

înfrângere, sau în groapa leilor, sau oriunde ar fi. Ei sunt gata să meargă, pentru că ei au fost în Prezența lui Dumnezeu, și știu că El este. Fie că este vorba de victorie sau de înfrângere, ei rămân neclintiți. Iată felul de pregătire pe care o face Dumnezeu oamenilor. Și este foarte ciudat să te gândești că Dumnezeu ar face asta, că Dumnezeu își pregătește oamenii în acest fel, dar așa face. Știți, avem o cântare veche pe care o cântăm:

Unii prin ape, alții prin șuvoaie,
Unii prin încercări profunde, dar toți prin
Sânge.

³⁴ Dumnezeu Își conduce poporul prin mari încercări, pentru a-l purifica. Și uneori este nevoie de ani pentru a face acest lucru. Și cât despre mine, în această seară, eu cred că, chiar acum Dumnezeu pregătește astfel de oameni să stea în prima linie, bărbați care îndură, și, la un moment dat, au fost zguduiți din temelii. Uneori pare că totul se prăbușește, dar totuși, în mijlocul tuturor acestor lucruri, ei îl cunosc pe acel Dumnezeu care trăiește și privesc în față, continuă să meargă înainte.

³⁵ Și mulți oameni se roagă pentru trezire, uneori mă întreb dacă ei, dacă cei care se roagă, dacă propriile lor rugăciuni nu opresc izvoarele de binecuvântări. Când sunt lași și se tem să aibă încredere în Dumnezeu, se tem să-L creadă pe Cuvânt, se tem să creadă că El încă trăiește și astăzi, când Biblia Lui spune clar, că, „El este același ieri și azi, și în veci.”

³⁶ Dumnezeu nu cheamă, sau foarte rar, pe oamenii deștepți, pe cei educați, intelectualii. Ei au partea lor, și sunt oameni remarcabili. Dar, de obicei, când Dumnezeu vrea ca o sarcină să fie împlinită, El cheamă pe cineva care abia dacă își cunoaște alfabetul. Cercetați Scripturile. Răsfoiți istoria. Oamenii care au însemnat ceva pentru Dumnezeu nu au fost oameni cu o educație deosebită, ci oameni care, ei bine, nu aveau nicio educație, doar o dorință în inima lor să-L slujească pe Dumnezeu. L-a luat pe plugar, pe păstor, pe pescar, pe vânător, pe acei care trăiau în natură. În acea tăcere și liniște a naturii, acolo Dumnezeu le putea vorbi. Și iată pe cine a chemat El.

³⁷ Și dacă ei află că, atunci când El cheamă un mare intelectual, acea persoană în cele din urmă se întoarce la conceptele lui intelectuale. Și după un timp, când ajunge să opereze fenomenalul, este prea implicat cu oamenii din lume, ca să accepte așa ceva. Așadar, în cele din urmă, rezultatul este că se alătură unei denominațiuni, se duce și devine un slujitor. Și este în regulă, și nu am nimic împotriva acelei persoane care ar face asta.

³⁸ Dar când Dumnezeu se pregătește să facă ceva în tărâmurile supranaturale, El de obicei alege un om în care Își poate pune încrederea, și îl unge și îl trimite, iar el nu se teme de sarcina lui. Acesta este genul de oameni de care avem nevoie astăzi;

nu învățați rafinați, ci oameni care Îl cunosc pe Dumnezeu în Puterea învierii Sale.

³⁹ De exemplu, în Biblie era un om, pe nume Moise, care avea toată pregătirea necesară. Știa totul despre teologie. Știa tot ce trebuia să știe. El . . . Dacă era nevoie de puțină educație, el ar fi putut să-i învețe pe maeștri din Israel, sau, din Egipt. Nu avea nevoie de nimic. Și Biblia ne spune că a fost învățat în toată înțelepciunea Egiptenilor. Păi, el putea să-i învețe pe învățații lor. Putea să-i învețe pe oamenii lor de știință, lucruri. Era perfect pregătit, din punct de vedere intelectual. Dar, totuși, lui Dumnezeu i-a luat patruzeci de ani să bată toată aceea afară din el, acolo în nisipuri. Și când toate concepțiile lui intelectuale despre Dumnezeu au fost bătute afară din el, acolo, în nisipuri, metalul era pregătit să fie turnat din nou.

⁴⁰ Așa își ia Dumnezeu oamenii Săi și bate afară din ei toate temerile lor și toată intelectualitatea lor, și atunci marele Meșter Olar îi pune pe roată și începe să-i remodeleze din nou. Lucrător, vrednic! Este omul lui Dumnezeu. Cine ar putea pregăti un om mai mult decât Dumnezeu Însuși? Urmăriți cum îi pregătește El.

⁴¹ Ne-am putea gândi și la altul, pe nume David. Dumnezeu l-a pregătit pe David când era doar un băiețel. Profetul Samuel s-a apropiat și i-a turnat untdelemn pe cap, și l-a uns, pentru că Dumnezeu avea de gând să-l pregătească pe David să fie un războinic puternic. Și observați ce pregătire i-a făcut El.

⁴² Citeam, acum ceva timp, aici la Green's Mill, unde merg de obicei să mă rog, unde Dumnezeu i-a spus lui David, „Te-am luat de la pășune, unde păzeai acele câteva oi ale tatălui tău, acolo, și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ.”

⁴³ Și mă gândesc la pregătirea dură pe care i-a dat-o El lui David. Nici măcar nu l-a educat în vreo școală, ci El l-a educat în propria Lui școală. David era un vânător și un păstor. Și în Psalmi a scris despre pășuni verzi și ape liniștite, pentru că acolo era singur, de unul singur. Nu era contaminat de lucrurile lumii.

⁴⁴ Dumnezeu trebuie să-l îndepărteze pe om de lucrurile lumii, ca să-l poată liniști, așa încât să-l poată asculta pe Dumnezeu, acel Glas, liniștit și domol. Apoi, odată ce intră în contact cu Dumnezeu, el devine atunci neînfricat. Observați că lui nu-i pasă ce spune cineva; el a fost în Prezența lui Dumnezeu. El îl cunoaște pe Dumnezeu în Puterea învierii Lui.

⁴⁵ Și apoi, David, îl vedem. Într-o zi, Dumnezeu a permis unui urs să vină și să-i ia una dintre oi. David imediat a alergat după acel urs. Fără îndoială că s-a rugat, pentru că la scurt timp după aceea a mărturisit asta. Și s-a rugat și a cerut lui Dumnezeu. El era supraveghetorul acelei oi. Nu putea pierde acea oaie. Și trebuia să salveze acea oaie, cu orice preț. Și a luat praștia lui mică, și a alergat după urs și l-a omorât. Trebuia să salveze acea oaie. Vedeți pentru ce l-a pregătit Dumnezeu?

46 Dumnezeu vrea ca păstorii Lui să salveze oile, indiferent de cum este numit și prin ce trebuie el să treacă. Salvează acele oi!

47 Apoi El a văzut că David a fost curajos cu acest urs, așa că a mărit puterea animalului puțin mai mult, și El a trimis un miel. . . un leu și a luat unul dintre miei.

48 Și leul este un animal feroce. Oh, în Africa, când îi vânam. . . Un leu poate ucide zece oameni înainte ca tu să poți spune, „Jack Robinson.” Oh, o fiară mare și puternică! Doar cu un singur răget puternic, pur și simplu, oamenii sunt mistuiți. Și cel care moare sub puterea unui leu nu simte niciodată vreo durere. Este așa o spaimă, să auzi acel răget pe care îl scoate. Acele labe uriașe, doar într-o secundă, sfășie o duzină de oameni.

49 Și când te gândești, că un băiețel! Biblia a spus că era „roșcovan.” Asta înseamnă că el era un. . . doar un îns mititel, cu o praștie mică. Știți ce este, o bucată mică de piele cu o sfoară pe fiecare parte. Și un leu flămând, cu gustul sângelui deja în gură, s-a năpustit acolo și a apucat o oaie. David a privit în sus la Dumnezeu, și a spus, „Nu o pot pierde pe aceea. Ajută-mă Tu, Doamne.” Și a doborât leul, cu praștia. Și când leul s-a ridicat împotriva lui, acel băiețel, și leul cântărind cam cinci sute de livre, sau mai mult, băiețelul acela cântărea poate șaptezeci sau optzeci. Și-a scos cuțitul din cingătoarea lui micuță. Și când s-a ridicat leul, care putea ucide zece oameni din două lovituri, l-a apucat pe leu de barbă și l-a ucis.

50 Curaj! Dumnezeu nu vrea lași. El nu te poate folosi dacă îți este teamă să iei Cuvântul Lui și să-L crezi. El vrea bărbați curajoși, care nu vor acorda atenție la nimic altceva decât la ce spune Domnul. Acesta este genul de oameni cu care El trebuie să se miște. Indiferent de ce spune biserica, ce spune pastorul, ce susține biserica; el îl susține pe Dumnezeu și dreptatea și Cuvântul Său. Aceștia sunt oamenii care noi. . . pe care Dumnezeu îi va trimite în aceste zile pentru trezirea Sa pentru care se roagă poporul Său.

51 Mai târziu, peste ani, când s-a dus să-i întâlnească pe frații lui la luptă, acolo era un mare uriaș, degete de paisprezece țoli. Și el s-a lăudat, și a spus, „Acum să vină cineva să se lupte cu mine. Dacă poți să mă învingi, mă voi preda, și viceversa, și noi vom sluji.” Oricine se predă va fi, desigur, va fi cel care va pierde.

52 Așa îi place diavolului să facă. Când crede că are un avantaj asupra ta, îți va spune, „Nu poți scăpa cu asta. Nu poți predica vindecare Divină în biserica Metodistă, biserica Baptistă.” Ei bine, voi, predicatorii Metodiști, luați legătura cu Dumnezeu o dată și aflați dacă puteți sau nu. Uh-huh. Nu veți face asta niciodată cu teologia voastră pe care o învăța ei. Va trebui să vă conectați cu Dumnezeu și să știți că El este.

53 Ei spun, „Penticostalii.” Acum câțiva ani, erau un grup de oameni care stăteau la colț, nu aveau nici măcar o—o clădire în

care să poată intra. Dar ați citit revista *Life*, zilele trecute, ce au spus despre ei? Este unul dintre cele mai mari fenomene pe care le-a cunoscut vreodată această epocă, este ascensiunea bisericii Penticostale. Cu siguranță. „Și ei produc mai mulți convertiți într-un an decât toate celelalte biserici, la un loc.” Asta a spus revista *Life*. De ce? Poate că sunt confuzi în anumite privințe, dar, frate, ei sunt curajoși; iasă în față, umăr la umăr, și spun că negrul e „negru” și că albul e „alb.” Când trezirea va izbucni în cele din urmă, va izbucni în mijlocul lor. Urmăriți să vedeți dacă nu se va întâmpla așa. Vor fi îndreptați, într-una din aceste zile.

54 Și, David. Când Saul și-a pus armura pe el, și a spus, „David, dacă vrei să lupți cu acest uriaș,” a spus, „păi, tu ești doar un băiat, doar un tânăr, și el este un războinic din tinerețea lui, cum poți să te lupți cu el?”

55 Ascultați-l pe acest micuț David. Vedeți, el nu a spus așa, „Saul, înălțimea ta, domnule. Tatăl meu m-a trimis la școala primară, facultate, liceu. Am un Ph.D. Eu—eu—eu sunt capabil să fac asta. Sunt un om deștept.” Nu a spus niciodată în felul acesta.

56 A spus, „Domnul meu,” a spus, „când pășteam oile tatălui meu pe acolo, a venit un urs și a luat una, și l-am omorât. Și a venit un leu și a luat una, și eu l-am doborât. Și când s-a ridicat, l-am omorât.” Și a spus, „Dumnezeul care m-a izbăvit din labele ursului și ale leului, mă poate izbăvi și din mâna celui Filistean netăiat împrejur.” Un om pregătit de Dumnezeu!

57 Acolo era Saul cu toată pregătirea pe care orice om ar putea să o aibă, ca să știe cum să lupte. David nu știa nimic despre sabie. Nu știa nimic despre scut. Ei bine, Saul s-a dus și i-a pus armura lui mare, și micuțul David stătea aproape să cadă. Au descoperit că veșmântul lui ecleziastic nu se potrivea unui om al lui Dumnezeu; doar la copleșit. Și toate crezurile și lucrurile noastre nu se vor potrivi niciodată cu echipamentul lui Dumnezeu acolo.

58 Oh, cum am putea continua la nesfârșit, și să spunem multe, multe altele. Dar, înapoi la textul nostru, să ne grăbim.

59 Ilie îmbătrânea, și știa că nu va mai dura mult până când va trebui să părăsească lumea. Și Dumnezeu găsisese un om care era un om cinstit, un om bun. Numele lui era Elisei. Acum, dacă veți observa, numele unuia dintre ei este Ilie, iar celălalt este Elisei.

60 Acum, el nu s-a dus în forme, și așa mai departe, și nu s-a dus să-l găsească în școlile de teologie, și în marile licee din acele vremuri. Ce a făcut el? El a ieșit la câmp și a găsit un om care ara cu douăsprezece perechi de boi. Ce? Elisei, cel care ara, știa cum să aprecieze un rând drept. Și știa că dacă se întorcea să se uite înapoi ar fi deviat de pe drum. Și Dumnezeu știa că un om care știa cum să are o brazdă dreaptă, știa să nu pună mâinile pe plug și în același timp să se întoarcă să se uite înapoi. Nu a

așteptat niciodată să fie educat, să devieze de pe drum. El doar a junghiat boul și a adus o jertfă, și a plecat cu Ilie, imediat ce acea manta a fost pusă pe el. El era gata, dispus. Dumnezeu știa că El îl putea face capabil.

⁶¹ Acum, Dumnezeu trebuie să îl pregătească. Îl învățase cum să-și țină ochii pe brazdă, cu douăsprezece perechi de boi, și un singur om ara cu ei. L-a învățat puțină răbdare, și cum să fie răbdător, și să-i dreseze pe acei boi să meargă în linie dreaptă.

⁶² El a trebuit să pregătească câțiva oameni, mai târziu; să-i țină pe Biblie, pe Cuvânt, aliniați cu Dumnezeu, să stea în linie dreaptă.

⁶³ Și, apoi, chiar și Dumnezeu a trebuit să-l învețe puțin. A spus, „Acum rămâi aici, căci eu mă duc până la—la Ghilgal. Domnul m-a chemat.”

⁶⁴ Și profetul, după ce a simțit acea Putere peste el, acea manta a lui Ilie, a spus, „Viu este Domnul, și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.”

⁶⁵ S-au dus la Ghilgal, care este locul mărturisirii Creștine și al botezului. Și apoi a spus, „Rămâi aici acum. Este suficient. Te-ai mărturisit și ai făcut botezul. Este suficient. Eu mă duc la *Betel*,” care înseamnă, „casa lui Dumnezeu.”

⁶⁶ Acum, asta ar fi fost în ordine pentru mulți mărturisitori. „Oh, am început să vin la biserică și am părtășie. De ce să nu rămân chiar aici?”

⁶⁷ Dar, ascultați, Elisei nu putea gândi așa. El deja simțise Puterea lui Dumnezeu. Știa că mai era ceva pentru el. Astfel a spus, „Viu este Domnul, și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.” Oh, cât îmi place asta!

⁶⁸ Și s-a dus la, Betel, la casa lui Dumnezeu, și acolo a găsit o grămadă de învățați. Toți erau predicatori bine pregătiți, și s-au apropiat de el și i-au spus, „Domnule, ști ceva? Tu tragi paiul scurt. Știai că Ilie va fi luat de lângă tine? E prea bătrân. Nu mai poate trăi mult. Ilie va fi luat, și tu vei rămâne acolo ca un fanatic.”

⁶⁹ Dați-mi voie să vă spun ceva acum. Un om care L-a gustat vreodată pe Dumnezeu, nu va dori, ba chiar nu-și poate potoli setea la o cisternă făcută de om. Nu poate face asta. Acolo, toată teologia lor pe care o aveau acolo la școala prorocilor, nu putea potoli setea acelui om al lui Dumnezeu, care gustase din Dumnezeu.

⁷⁰ Și au continuat să încerce să-l convingă, „Oh, ar trebui să rămâi aici. Și, păi, în șase săptămâni ți-am putea da Ph.D-ul. Și, ști, nu durează așa mult, până ți-ai face patru ani de pregătire aici, și ți-am putea da dreptul să predici. Știi, dacă vei demonstra că ești în regulă, te vom trimite în denominațiunea noastră.” Asta

nu va satisface un om al lui Dumnezeu. „Te vom pregăti să fii un slujitor, dacă vei rămâne aici cu noi vreo patru sau cinci ani.”

⁷¹ El nu avea timp pentru astfel de lucruri. Era în drum spre acel Izvor. El era deasupra acelor lucruri. Avea deja gustul Cerului în suflet.

⁷² Și a spus, „Știi că stăpânul tău va fi răpit?”

⁷³ Și ascultați ce a spus el. „Da, știi și eu. Dar tăceți.” Cu alte cuvinte, „Nu mai vorbiți degeaba. Nu încercați să-mi spuneți despre asta. Nu încercați să îmi spuneți ce fac. Știi unde merg și ce urmăresc.”

⁷⁴ Dumnezeu, dă-ne bărbați ca aceia, oameni pregătiți de Dumnezeu care știu să nu se eschiveze de la *una* la *alta*.

⁷⁵ „Știu unde merg. Și nu-mi vorbiți despre asta. Vorbiți degeaba. Nu încercați să mă descurajați, pentru că nu va fi de niciun folos.”

⁷⁶ Oh, dacă oamenii pentru care se face rugăciune ar avea măcar atât de mult curaj!

⁷⁷ „Oh, zilele minunilor s-au terminat. Asta nu era adevărat. Uite, te vei îmbolnăvi din nou.”

⁷⁸ „Nu mai vorbiți degeaba. Nu-mi spuneți nimic despre asta. Eu merg înainte. Trezirea vine. Dumnezeu a făgăduit-o.” Oh, voi fii ai lui Dumnezeu, mutați-vă în acea sferă de acolo, neînfricați. Fără frică! Credeți-L pe Cuvânt pe Dumnezeu.

⁷⁹ „Știi că el—el va fi răpit. Dar asta nu este ceea ce eu . . . Nu aveți nimic aici care să mă intereseze. Toate diplomele voastre și Ph.D-urile, și Licența în Arte, și toate aceste lucruri, nu mă satisfac. Nu mai vorbiți degeaba.”

„Ei bine, o vei lua razna acolo.”

⁸⁰ „Păi, dacă o voi lua razna, lăsați-mă să o iau razna. Sunt pe drumul meu.” El mergea mai departe.

„Nu vei putea trece dincolo.”

⁸¹ „Știi că nu pot trece dincolo, dar Dumnezeu mă va trece,” a spus el.

„Ei bine, Ilie se duce la Iordan.”

„Merg cu el.”

Dumnezeu pretinde Iordanul în fiecare viață.

⁸² Astfel, Ilie s-a apropiat. A spus, „Acum, Elisei. . .” Ilie i-a spus lui Elisei, „Ești doar un tânăr,” poate ceva de genul acesta, „și tu chiar nu ai avut parte de nicio educație.” Bătrânul profet încerca să-l testeze. A spus, „Ești doar un tânăr. Nu ai primit multă educație. Păi, tu nu. . . Este, de fapt, tu nu ai fost învățat gramatica din școala primară. Tot ce ști să faci este să ari. Așa că mai bine rămâi aici, și poate îți primești Licența în Arte. Vezi? Stai mai bine aici ca să primești diploma.”

⁸³ Dar nu Elisei, nu acel om care îl atinsese odată pe Dumnezeu, care a simțit acea Putere de ungere peste el. A spus, „Viu este Domnul, și sufletul tău care nu va muri niciodată, eu nu te voi părăsi.” El avea un scop. A văzut vedenia. Știa ce se va întâmpla.

⁸⁴ Și amândoi au coborât la Iordan. *Iordanul* înseamnă „moarte.” Au stat acolo, bătrânul și tânărul. Ei îl reprezintă cu adevărat pe Cristos și Biserica Lui. Și au stat acolo, lângă Iordan. Iată, coborând din dealurile Iudaice, cu vuietul apelor mari așa. Și Elisei, cu părul lui cărunț pe spate, și ochii lui bătrâni și încetoșați care priveau dincolo de Iordan. . . Și tânărul urmărirea fiecare mișcare pe care o făcea. Unul, tânărul, aștepta o vedenie, ca să împlinească voia lui Dumnezeu. Celălalt se ducea Acasă. Amândoi erau la Iordan. Elisei, pentru el. . . El se duce Acasă.

⁸⁵ Elisei avusese o viață amară. Acea femeie predicatorie de acolo îl trecuse printr-o cale zgrunțuroasă, Izabela și Ahab. Și pietrele și toate prin câte trecuse! Elisei obosea din ce în ce mai tare. Și știa că luptase o luptă bună, și își terminase alergarea. Chiar dincolo de Iordan era retragerea lui.

Dar Elisei aștepta acel Duh care era peste el.

⁸⁶ Așadar, dacă observați, fiecare credincios, când ajungeți la un punct în care trebuie să se abandoneze, veți simți valurile reci ale Iordanului învăluindu-vă picioarele. Vei traversa, sau nu? *Iordanul* înseamnă „despărțire,” a te separa.

⁸⁷ Și stând în urmă pe deal erau acești predicatori, care încă strigau la Elisei, „Mai bine să nu te duci dincolo. Vei fi dus pe apă.” Le auziți, remarcile, încă, astăzi.

⁸⁸ Ei bine, Elisei a spus, „Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, și acesta este profetul Lui, eu trebuie să-i iau locul, și am nevoie de duhul lui ca să fac acest lucru, nu am nevoie de școala lor. Dacă școala lor ar fi făcut asta, l-ar fi înlocuit ei. Dar Dumnezeu m-a chemat pe mine să fac asta, și eu am nevoie de duhul lui.”

⁸⁹ Dacă școlile bisericilor ar fi luat locul, și Puterea care a oferit-o Isus, ei l-ar fi luat, cu ani în urmă; Metodistă, Baptistă, Catolică, Prezbiteriană. Dar nu o vor face niciodată.

⁹⁰ Este nevoie de Duhul lui Isus Cristos! Și vei traversa Iordanul, fiecărei denominațiuni din spatele acestuia, toate celelalte, și vei sta singur cu Dumnezeu.

⁹¹ Așa că a rămas cu el la Iordan. Elisei privea în sus acolo, știind că undeva pe partea cealaltă, Dumnezeu îl va întâmpina. Și el și-a dat jos mantaua, și s-a întors să se uite la tânăr. Și a lovit Iordanul. Și când l-a lovit, Iordanul s-a deschis. Și ei au trecut dincolo, pe pământ uscat.

⁹² Vedeți, Iordanul nu este așa de rău, la urma urmei, dacă este Ceva cu tine care să-ți deschidă calea.

⁹³ Oh, când au ajuns pe malul celălalt! Legate de fiecare tufiș erau un cal și un car. Împăratul împăraților trimisese o escortă

să-l aducă pe Ilie sus Acasă. Totul se sfârșise, pentru Ilie. Se săturase, cam optzeci și ceva de ani, de agitație cu acei oameni de acolo, și a trebuit . . . să treacă prin foame și certuri, și toate celelalte. El era gata să meargă Acasă. Și s-a întors să se uite la Elisei.

⁹⁴ Și Elisei voia să vadă o vedenie. Oh, el avea toată educația, înapoi acolo la care s-ar fi putut opri. Ei nu ajungeau nicăieri. Dumnezeu îl pregătea în felul Lui. Așa că, atunci când s-a uitat acolo, s-a uitat, toate—toate acele tufișuri, agățate acolo, aceste care de Foc și cai de Foc, au avut un impact asupra lui Elisei. El a văzut o vedenie. Da, frate!

⁹⁵ Și când Dumnezeu l-a răpit pe Ilie, el s-a întors cu o porție îndoită din Duhul lui. El era pregătit pentru trezire atunci.

⁹⁶ Observați, așadar, omul, care înainte era doar un plugar. Dumnezeu i-a făcut numele nemuritor. Toți prorocii care au stat aproape, urmărindu-l, au trebuit să se închine la picioarele lui pentru că avea Puterea lui Dumnezeu asupra lui.

⁹⁷ Vine ceasul când Dumnezeu va face lumea să se închine la picioarele bărbaților și femeilor care s-au băgat și au trecut Iordanul, și au separat acele lucruri . . . pe ei înșiși, de lucrurile lumii. Frate și soră, în această seară, orice ați face, orice ați gândi, treceți Iordanul cu Dumnezeu. Treceți dincolo și separați-vă, lăsați lumea în urmă. Lăsați-l pe Dumnezeu să vă pregătească pentru lucrarea Lui. Trăim într-o zi dinaintea acestei treziri, dar Dumnezeu caută, încercă să găsească inimi.

⁹⁸ Ascultați. El a găsit un om pe nume Pavel, oh, un așa-zis Fariseu. Dar El a trebuit să-l prelucreze, înainte ca el să poată deveni un ucenic. Observați ce a făcut El oamenilor, de-a lungul veacurilor. A trebuit să-i ia și să-i golească de teologia lor. Și Pavel, imediat ce a avut vedenia, nu s-a dus la Ierusalim, la Gamaliel, marele învățător, cel mai mare din Israel, de cine fusese învățat. Nu s-a mai întors la el, să-l consulte. Păi, nici măcar nu s-a dus la Ierusalim, timp de paisprezece ani. Ci s-a cobrât în Egipt, într-o adunare de rugăciune. Și acolo Dumnezeu l-a pus să scrie multe Cărți ale Noului Testament. Vedeti? Dumnezeu caută oameni. El avea pe cineva pe care El voia ca să scrie acel Testament, așa că l-a ales pe Pavel. Și El a scos toată teologia lui din el. Și Pavel a spus că a trebuit să uite tot ce a știut el vreodată, ca să-l învețe pe Cristos.

⁹⁹ Dumnezeu astăzi încearcă să golească lumea din noi, și să ne facă să ne golim de noi înșine, și să fim bărbați și femei neînfricate care îl iubesc pe Dumnezeu, și vor rămâne cu Dumnezeu, și vor trece linia de separare, Iordanul, ca El să ne poată folosi pentru slava Lui.

¹⁰⁰ Acesta este momentul în care vreau să vă gândiți bine. Și dacă nu ați traversat încă acest loc, dacă nu ați traversat încă

această linie, unde spuneți încă, „Păi, mama mea aparținea unei anumite biserici.” Este în regulă. Asta nu ia locul vostru. Vedeți?

¹⁰¹ Dumnezeu cheamă bărbați și femei, astăzi, pe frontul de luptă. Nu-i cheamă la Ghilgal, nici nu-i cheamă El la Ierihon sau Betel. El este . . . Ei vor pieri. Ci El îi cheamă să treacă Iordanul, ca El să vă poată duce la școala Propriei Sale Puteri, și să vă prelucreze și să vă modeleze.

¹⁰² Uitați-vă ce face El chiar aici și acum, trimițând jos Duhul Fiului Său. El face semne, minuni și miracole, pe care lumea nu le-a mai văzut în ultimii două mii de ani. Lumea științifică L-a fotografiat, Stâlpul de Foc, Îngerul Domnului. Expus în Washington, DC, în această seară, în sala de artă a religiei, singura Ființă supranaturală care a fost vreodată dovedit științific că a fost fotografiată. El face aceleași semne și minuni.

¹⁰³ Despre ce este vorba? Despre trecerea Iordanului. De a merge singur cu Dumnezeu. Să intri în cuptorul Lui de rafinare. Să te pui pe roata marelui Meșter Olar și să-L lași să te modeleze. În această seară, în timp ce suntem în rugăciune, în timp ce ajungem în acel loc, puneți-vă chiar pe roata Lui, și spuneți, „Doamne, iată-mă. Modelează-mă și fă-mă după modelul Tău Propriu.” Și Dumnezeu o va face.

¹⁰⁴ În timp ce ne plecăm capetele doar un moment pentru un cuvânt de rugăciune. Chiar înainte de rugăciune, aș dori să pun această întrebare oamenilor dinăuntru și de afară. Câți de aici ați dori sincer să coborâți cu Isus la Iordan, în această seară, și acolo să treceți dincolo unde ați putea vedea o vedenie, și să vedeți ce vrea de fapt Dumnezeu? Ați vrea să ridicați mâinile? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Uitați-vă! Cred că sunt două sute de mâini în clădire, ridicate. Coborâți la Iordan, nu la seminar. Elisei a trecut chiar pe lângă acesta.

Au spus, „Rămâi aici.”

¹⁰⁵ El a spus „Nu vreau. Este făcută de om.” Ah, nu va potoli niciodată setea unui om care însetează după Dumnezeu. Nicio experiență de seminar, nici—nici diplome în arte sau așa mai departe, niciodată, niciodată nu vor potoli acea sete, până când nu ați băut din acel Izvor al Vieții.

Cei care ați ridicat mâinile, rugați-vă acum împreună cu mine.

¹⁰⁶ Dragă Dumnezeule, în aceste câteva minute de slujbă, bărbați și femei care stau pe lângă pereți, băieți și fete; și afară, rezemați de ferestre; este cald. Dar totuși este ceva în ei, că Tu le-ai atras atenția, altfel ar fi plecat. Nu ar fi rămas acolo așa.

¹⁰⁷ Doamne Dumnezeule, pentru că ei știu că sunt doar ființe umane. Și am citit în ziar că unul dintre onorabilii noștri foști primari, asculta discursul Vicepreședintelui și a fost luat. Altul

la un meci, seara trecută, un om cunoscut, a trecut repede. Și sufletele lor sunt pe undeva în această seară. Dumnezeule, așa va fi și cu noi într-o zi. Poate nu în același fel, dar și noi va trebui să plecăm.

¹⁰⁸ Și fă ca oamenii să-și vină în fire și să-și dea seama că simpla apartenență la biserică nu este ceea ce ceri Tu. Tu vrei ca oamenii să fie umpluți cu Duhul, născuți, ciopliți, arși cu Duhul Sfânt, însemnați, oameni care au trecut linia, oameni chemați de Dumnezeu. Și credem că vei trimite trezirea pentru care Billy Graham și mulți alții se roagă. Când îi poți aduce pe oameni pe cont propriu, departe de școlile lor de teologie, departe de așazisele lor căi, oameni neînfricați, oameni de—de caracter cu Tine, care Te cred și Te cred pe Cuvântul Tău.

¹⁰⁹ Dumnezeule, fie ca mulți dintre cei care sunt prezenți acum, să dea tot ce au Domnului Isus, și să renunțe la lume, să treacă de Ghilgal, locul mărturisirii și a începuturilor Creștine. Să treacă pe lângă școala prorocilor care rămân acolo cu teologia lor. Să meargă înaintea la Iordan, la o vedenie deschisă când vor traversa, să descopere că Dumnezeu cel viu încă trăiește.

¹¹⁰ Mai târziu îl aflăm pe acest profet privind peste tot în jurul lui, și acolo erau aceiași Îngeri de Foc, și care, la Dotan, într-o zi.

¹¹¹ Tu ești încă aici în această seară, Doamne. Cheamă-i pe bărbații Tăi, cheamă femeile Tale, băieții Tăi, fetele Tale, Doamne. Vorbește-le pace inimilor lor și lasă-i să traverseze, dincolo de lucrurile lumii. Câci cerem acest lucru în Numele lui Isus și din dragoste pentru El. Amin.

¹¹² Vreau să cânt asta doar un moment, foarte încet, în închinare.

Facă-se voia Ta, Doamne!
 Facă-se voia Ta!
 Ființa mea
 Stăpânește-o în întregime!
 Modelează-mă și fă-mă
 După voia Ta,
 În timp ce aștept,
 Supus și liniștit.

Toți împreună acum, într-un mod de închinare.

Facă-se voia Ta . . .

Acum dedicați-vă cu această cântare, prin această cântare, lui Dumnezeu.

Facă-se voia Ta!
 Ființa mea
 Stăpânește-o în întregime!
 Modelează-mă și fă-mă
 După voia Ta,
 În timp ce aștept,
 Supus și liniștit.

¹¹³ În liniște acum, în închinare acum. Nu vă uitați în jur, priviți doar la Dumnezeu.

Facă-se voia Ta . . .

Cu toată inima.

Facă-se Voia Ta!
Tu ești Olarul;
Eu sunt lutul.
Modelează-mă și fă-mă
După voia Ta,
În timp ce aștept,
Supus și liniștit.

¹¹⁴ Cred că ar fi foarte bine. Vă place să vă închinați? Mesajul s-a terminat acum. Să ne închinăm doar, un minut, cu capetele plecate, această cântare din nou. Din toată inima.

Facă-se voia Ta . . .
Facă-se Voia Ta!
Tu ești Olarul;
Eu sunt lutul.
Modelează-mă și fă-mă
După voia Ta,
În timp ce aștept,
Supus și liniștit.

¹¹⁵ Doamne, îngăduie acest lucru: Fie ca fiecare, de la acești copilași până la cel mai în vârstă bărbat și femeie din Prezența Divină, fie ca Duhul Sfânt să lucreze chiar acum asupra credinței lor și să îndepărteze toate îndoielile, toate micile eșecuri, și fie ca ei să fie modelați după voia Ta. În timp ce ei sunt pe marea Ta roată de modelare, ne pregătim sufletele pentru consacrare, pentru a fi remodelate. Îngăduie acest lucru, O Dumnezeule, în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

¹¹⁶ Îmi place foarte mult asta. Vouă nu? Să-l simt în liniște pe Duhul Sfânt. Oh, după un Mesaj aspru, și apoi acea dulceață a Duhului Sfânt! Vine prin Cuvânt. Voi cânta o strofă din aceea, adică voi încerca.

Picură sânge, da, picură sânge,
Această Evanghelie a Duhului Sfânt, picură sânge,
Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,
Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură sânge.

Primul care a murit pentru acest plan al Duhului Sfânt,
A fost Ioan Botezătorul, dar a murit ca un bărbat;
Apoi a venit Domnul Isus, L-au răstignit,

El a propovăduit că Duhul îi va mântui pe oameni de păcat.

A fost Petru și Pavel, și Ioan cel divin,
 Și-au dat viața pentru ca această Evanghelie
 să poată străluci;
 Și-au amestecat sângele, ca profeții din
 vechime,
 Pentru ca adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu
 să fie rostit curat.

Apoi l-au ucis cu pietre pe Ștefan, el a predicat
 împotriva păcatului,
 I-a înfuriat atât de tare, încât i-au zdrobit
 capul;
 Dar el a murit în Duhul, și-a dat duhul,
 Și s-a alăturat celorlalți, acelei oștiri care și-a
 dat viața.

Sufletele de sub altar, strigă, „Până când?”
 Ca Domnul să pedepsească pe toți cei ce fac
 răul;
 Dar vor fi mai mulți care își vor da sângele
 vieții
 Pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt și
 suvoiul purpuriu al Acesteia.

Toți împreună acum.

Picură sânge, da, picură sânge,
 Această Evanghelie a Duhului Sfânt, picură
 sânge,
 Sângele ucenicilor care au murit pentru
 Adevăr,
 Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură
 sânge.

¹¹⁷ Ce erau ei? Bărbați pe care Dumnezeu i-a pregătit și chemat. [Spațiu gol pe bandă—Ed.] Cum ar putea Dumnezeu să folosească vreodată un laș să-și pună Cuvântul în el? Lui îi este frică. De aceea ei nu știu nimic despre Acesta. Oamenii care nu se tem, pe care Dumnezeu i-a tăiat împrejur prin Duhul Sfânt, Dumnezeu locuiește în ei. El și-ar pecetlui sângele ca și cum nu ar fi nimic, mărturia lui cu sângele lui; nu contează. În Cristos trăiește el. „Căci pentru mine, a trăi este Cristos, și a muri este un câștig.” Așa au simțit ei în legătură cu asta. Amin.

¹¹⁸ Acum este timpul pentru rândul de rugăciune. Și este un rând de rugăciune devreme, este aproape ora opt și douăzeci. Dar vrem să ne rugăm pentru oameni. Și vrem ca voi acum, această... Toată predicarea pe care am putea să o facem nu s-ar—nu s-ar putea compara cu un singur Cuvânt rostit de Dumnezeu Însuși.

¹¹⁹ Acum să începem rândul de rugăciune, care, am promis să ne rugăm pentru toți. Asta vom face, cu voia lui Dumnezeu. Noi, în fiecare seară, am împărțit cartonașe de rugăciune. Și spunând, cu asta, că... În fiecare seară vom chema un grup de acolo, pentru discernământ. Dar oamenii, atunci, unii dintre ei ar pleca în seara aceea. Am avea o adunare mare, și Duhul s-ar coborî, și oamenii ar pleca. Și seara următoare ar trebui să împărțim altele.

¹²⁰ Și dacă nu greșesc, nu mă uit oare la Fannie Wilson care stă acolo în spate? [Sora Wilson spune, „Așa este.”—Ed.] Îmi amintesc că au adus-o pe acea femeie, vreo șaptesprezece... Oh, mai mult decât atât, vreo douăzeci-... [„1932.”] 1932, pe moarte, cu tuberculoză, și doctorul din acest oraș renunțase la ea. Și ea sângera atât de mult încât păturile și totul era îmbibat de sânge. Soțul și fiica ei au venit și m-au luat, într-o dimineață. M-am dus acolo și am chemat peste ea, Numele Domnului Isus. Și cam câteva zile mai târziu, într-o iarnă rece, am botezat-o în Numele Domnului Isus, la râu. Și ea a venit pe drum, în partea din spate a unui camion vechi de vite, cât se putea de udă. Ea încă trăiește în această seară, pentru că Cristos a făcut așa. Este prima dată când o văd după mulți ani. Uitându-mă peste audiență, am văzut-o.

¹²¹ Dumnezeu încă trăiește. Așa este. Și El a spus, „Pentru că Eu trăiesc, și voi puteți trăi.”

¹²² Acum aș vrea, doar să vă explic cumva ce este aceasta, pentru că, dacă nu, s-ar putea să plecați și să spuneți, „Păi, nu înțeleg asta.”

¹²³ Acum, susținerea mea este aceasta, că, „Isus Cristos rămâne același ieri și azi, și în veci.” Acum, dacă El este același, El trebuie să fie același în fiecare principiu, același în—în putere, același în tărie, același în tot ceea ce a fost El.

¹²⁴ Și când era aici pe pământ, au fost odată niște Greci, care au venit și au spus, „Domnilor, am vrea să-l vedem pe Isus.”

¹²⁵ Și eu cred că aceasta este dorința fiecărui bărbat sau a fiecărei femei care a auzit vreodată de Isus, că vrea să-L vadă. Și dacă El nu este același, atunci nu-L putem vedea. Dar dacă El este același, Îl putem vedea, sau El a spus ceva greșit. „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu,” pronumele personal, „Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârșitul veacului.” Și atunci Isus a făgăduit că va fi în Biserica Lui, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci, până la sfârșitul veacului. Acum, El a spus, „Peste puțină vreme,” lumea nu-L va mai vedea. Ei bine, atunci, cum Îl vom vedea noi? Ar trebui să vedem Duhul Lui, dacă El este în noi, și acel Duh ar trebui să acționeze în același fel în care El a acționat atunci, altfel, nu ar mai fi același Duh.

¹²⁶ „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.” Și dacă noi rodim... Dacă mlădița este în Viță, mlădița va rodi soiul pe care-l

produce Vița în această. Păi, prima Viță a ieșit . . . Prima mlădiță care a ieșit din Viță a fost o mlădiță penticostală; vedenii, puteri, vindecări, botezul Duhului Sfânt, mari semne și minuni. Următoarea mlădiță va trebui să fie același fel de mlădiță. Tot așa până la sfârșit, va trebui să fie la fel. Asta a spus Isus.

127 Acum, să vedem ce a fost El ieri. Dacă putem afla ce a fost El ieri . . . Acum, o iau pe scurtătură, din cauza timpului; urmează să dau vreo cinci minute de instrucțiuni. Și dacă putem vedea ce a fost El ieri, atunci putem vedea ce este El astăzi, și va fi în veci. Este corect?

128 Acum, când El era aici pe pământ, a venit ca Mesia, a fost botezat de Ioan Botezătorul; nu făcuse încă nicio lucrare. Și El a intrat în prima Sa slujire. La cine a fost trimis? La Iudei.

129 Acum, ne dăm seama că există doar trei naționalități de oameni în lume, care sunt: Iudei, Neamuri, și Samariteni; care sunt poporul lui Ham, Sem, și Iafet. Iudei, Neamuri, și Samariteni.

130 Vă amintiți? Petru i-a chemat, cu cheile Împărăției, în Ziua Cincizecimii, pe Iudei. „Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos.”

131 Filip s-a dus și a propovăduit Samaritenilor. Toți au crezut și s-au pocăit, și au fost botezați în Numele lui Isus Cristos. Doar că, Duhul Sfânt nu venise peste ei. Petru avea cheile. El a venit, și-a pus mâinile peste ei, și au primit Duhul Sfânt.

132 Și apoi Corneliu, din Neamuri, a avut o vedenie, că trebuia să trimită după un om numit Petru, Simon Petru, care locuia în casa unui om care era tăbăcar. Și când Petru a venit acolo, „Pe când rostea Petru cuvintele acestea, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei.” Atunci Petru a spus, „Poate cineva să oprească apa? Aceștia au primit Duhul Sfânt așa cum L-am primit și noi la început.” Fiecare mlădiță rodește exact la fel. Vedeți?

133 Acum, când Isus s-a întâlnit . . . Acum, El nu a venit la Neamuri. Câți știți asta? El le-a interzis ucenicilor Lui să meargă la cineva din Neamuri. Câți știți asta? „Nu mergeți pe calea Neamurilor, ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale Israelului. Și pe drum, propovăduiți și spuneți, ‘Împărăția Cerurilor este aproape,’ la oile pierdute ale Israelului.”

134 Acum, cine Îl aștepta să vină în ziua aceea? Nu Neamurile; noi eram păgâni, Anglo-Saxoni. Eram Romani, care se închinau soarelui și așa mai departe. Noi nu așteptam niciun Mesia, dar Iudeii și Samaritenii așteptau. Acum, cum S-a declarat El acelor oameni care Îl așteptau?

135 Să ne întoarcem acum la Sfântul Ioan, 1-ul capitol, și doar pentru un moment acum. Și ascultați cu atenție.

136 Primul Iudeu care a fost adus vreodată la El, când Filip sau . . . Andrei s-a convertit, și s-a dus să-și vadă fratele, Simon

Petru, l-a adus pe Simon înaintea lui Isus. Și Isus i-a spus care era numele lui, și care era numele tatălui său. Câți știți asta? Ce impact credeți că a avut acest lucru asupra celui om, care mai târziu avea să aibă cheile Împărăției în mână? Asta este ce S-a dovedit El a fi, Mesia.

¹³⁷ La scurt timp după aceea, Filip s-a convertit, și s-a dus să-l vadă pe Natanael. Care este la treizeci de mile în jurul muntelui. Și a ajuns la casă, și îl pot auzi zicând, „Oh, D-nă. Natanael, unde este Natanael?”

„Oh, este afară în—în livada de măslini.”

¹³⁸ Aleargă acolo foarte repede, „Natanael, unde ești?” Și el l-a găsit sub un pom. Și Natanael se ruga. Și a așteptat până a terminat de rugat. Și el nu a spus „Ce mai faci, Natanael? Cum sunt recoltele?” Oh, el avea un mesaj! Așa procedează un om care l-a întâlnit pe Isus. Nu are timp de prostii. A spus, „Vino, să vezi pe Cine am găsit, Isus din Nazaret, fiul lui Iosif!”

¹³⁹ Și acum îl pot vedea pe Natanael scuturându-și hainele, după rugăciune. A spus, „Acum, Filip, știu că tu ești un om bun, și un om cinstit. Acum, ar putea ieși ceva bun din Nazaret? Păi, știi, dacă ar veni Mesia, ar veni la Ierusalim, la biserică.” Asta cred oamenii astăzi. Vedeți? „Ar veni de la Ierusalim. Caiafa nu a anunțat așa ceva la ultima adunare. Și niciunul dintre teologi nu a anunțat asta. Deci știu că ești un om cinstit. Ai luat-o razna?”

„Oh, nu. Vino să afli.”

El a zis, „Poate ceva bun. . .”

¹⁴⁰ El i-a dat cel mai bun răspuns pe care l-ar putea da cineva, a spus, „Vino și vezi cu ochii tăi.”

¹⁴¹ Acum, pe drum, îl pot auzi pe Natanael spunând . . . sau Filip spunându-i lui Natanael, „Știi ceva? Ți amintești de pescarul acela bătrân de acolo, care nici măcar nu știa să semneze chitanța când i-ai dat-o, pentru acei pești pe care i-ai cumpărat de la el?”

„Da. Cred că îl cheamă Simon.”

„Da, exact.”

¹⁴² „L-am adus, zilele trecute, înaintea celui Mesia, și de îndată ce El l-a văzut, a spus, „Numele tău este Simon. Numele tatălui tău este Iona.” Și eu . . . Nu m-ar surprinde, dacă atunci când vei ajunge înaintea Lui, să îți spună și ție cine ești.”

El a zis, „Ah, acum, stai puțin, nu eu.”

¹⁴³ Așadar, a doua zi au ajuns. Iar Isus era în rândul de rugăciune, ca de obicei, rugându-se pentru bolnavi, și când El, ar fi putut veni și să intre în mulțime, Isus a ridicat privirea și l-a văzut pe Filip venind, aducând un bărbat prin interval. Și s-a uitat la el, și a spus, „Iată un Israelit în care nu este viclenie.”

¹⁴⁴ Este o Doctrină ciudată? Acesta a fost Isus, ieri. Acesta este Isus, astăzi, dacă este același.

145 Și omul s-a oprit. Îl pot vedea pe Natanael, uh, Filip dându-i un ghiont și spunând, „Ce ți-am spus? Ce ți-am spus?”

146 A spus, „Rabi,” care înseamnă *învățător*, sau cum i-am spune noi astăzi, *știți*. De fapt, cuvântul Ebraic corect, înseamnă *învățător*. A spus, „Rabi, când m-ai văzut vreodată? De unde mă cunoști? Eu nu Te-am văzut în viața mea. De unde ști că eu sunt un Israelit? De unde ști că eu sunt drept, cinstit și sincer? Nu m-ai văzut niciodată, în viața Ta. De unde mă cunoști?”

147 El a spus: „Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub pom, Eu te-am văzut,” treizeci de mile în jurul muntelui, cu o zi înainte. Ce ochi!

148 Acum el ce a spus? A spus, „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel.” Dacă Iudeii au recunoscut acest lucru. . . Acum așteptați. Acela era Iudeul ales. Câți credeți în alegere? Oh, sunt mulți oameni care nu vor primi niciodată asta. Vedeți? Biblia a spus așa. Dar acel om avea Duhul lui Dumnezeu în el. Și a mărturisit asta, a spus, „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel.”

149 Dar acolo erau teologii din ziua aceea, preoții și marii învățători, care Îl ascultau. Și știți ce au spus ei? Au spus, „El este un ghicitor. Are duhul lui Belzebut peste El.” Isus. . . Nu au spus asta niciodată cu voce tare. Nu, nu.

150 Dar Isus s-a întors și s-a uitat la ei. A spus, „Mă puteți numi așa și să scăpați nepedepsiți. Dar va veni o vreme când Duhul Sfânt va veni, și când veți spune un cuvânt împotriva Lui când va face același lucru, nu va fi iertat niciodată în veacul acesta, nici în veacul care vine.”

151 Deci, cu ce avem de-a face? Aceia erau Iudeii. Iudei adevărați și sinceri au crezut că El era Mesia.

152 Învățătorii și teologii, ce erau ei? Sămânța șarpelui, după cum am analizat asta. El a spus, „Voi sunteți de la tatăl vostru, diavolul.” Totuși, ei erau oameni deștepți, minunați și sfinți. Nu ar fi mișcat un pai. . . Sfinți. Nu ar fi încălcat Sabatul. Nu ar fi mâncat carne. Erau sfinți, dar nu au reușit să vadă. Vedeți, ei fuseseră pregătiți de oameni.

Dumnezeu își pregătește oamenii Lui, aspri. Exact. Oameni chemați de Dumnezeu!

153 Atunci într-o zi El—El ar. . . Așa credeau Iudeii. Așa S-a făcut El cunoscut Iudeilor. Câți știți că este Scriptura? Bine. Acum, dacă El S-a făcut cunoscut Iudeilor, acela a fost Isus ieri cu Iudeii.

154 „Acum, voi ați spus, „Samaritenii Îl așteptau să vină.” Da, așa este, dar nu Neamurile. Doar Samaritenii.

155 Și când i-a întâlnit prima dată pe Samariteni, El trebuia să treacă prin Samaria. Și S-a oprit, și i-a trimis pe ucenicii Lui, să cumpere de mâncare, pe la ora doisprezece. S-a pus lângă o

fântână. A venit o femeie, a început. . . Acum, în această țară, o știm ca fiind o femeie cu reputație proastă, o doamnă de stradă, știți, prostituată. Și astfel a venit și a început să coboare găleata în fântână, ca să scoată apă. Și a auzit un Glas care a spus, „Femeie, adu-Mi să beau.” Și s-a întors să se uite și acolo era un Iudeu de vârstă mijlocie.

¹⁵⁶ El avea doar treizeci și ceva de ani, dar Biblia a spus că arăta de cincizeci. I-au spus, „Tu ești un Om care nu are nici cincizeci de ani, și zici că l-ai văzut pe Abraham?”

¹⁵⁷ El a spus, „Mai înainte ca să se nască Abraham, sunt Eu.” Vedeți? Trebuie să fi arătat cam bătrân din cauza lucrării Sale, a trupului Său omenesc.

¹⁵⁸ Și ea s-a întors să se uite. Știa că El era un Iudeu. A spus, „Domnule, nu este obiceiul ca voi, Iudeii să cereți Samaritenilor astfel de lucruri. Nu avem nicio legătură unii cu alții.”

¹⁵⁹ El a spus, „Femeie, dacă ai ști cu Cine vorbești, Mi-ai cere tu să bei. Și Eu ți-aș aduce, ți-aș da apă pentru care nu vi aici să scoți.” Ce făcea El? Contacta duhul ei. Vedeți? Observați, El se va descoperi Samaritenilor acum.

¹⁶⁰ Și ea a spus, „Păi, voi spuneți, ‘Închinați-vă la Ierusalim.’ Noi spunem, ‘pe muntele acesta.’”

¹⁶¹ El a spus, „Vine ceasul, și acum a și venit, când nu vă veți închina lui Dumnezeu, pe muntele acesta nici în Ierusalim, ci în Duh și Adevăr. Astfel de închinători dorește Tatăl.”

¹⁶² Ce făcea El? Îi prindea duhul. Și după o vreme, când a aflat unde era necazul ei. . . Câți știți care era necazul ei? Ea avusese cinci soți și trăia cu al șaselea. Astfel, a spus, „Femeie, du-te cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici.”

Ea a spus, „N-am bărbat.”

¹⁶³ A spus, „Așa este. Tu ai. . . ai avut cinci, și acela cu care trăiești acum nu este al tău.”

¹⁶⁴ Ea s-a oprit și s-a uitat la El. Acum, ea nu a spus, „Tu ești Belzebut, domnule. Tu ești un ghicitor.” Ea știa mai multe despre Dumnezeu decât jumătate din predicatorii din Jeffersonville, da, fiind o prostituată. A spus, „Doamne, văd că ești Profet.”

¹⁶⁵ Observați, „profet.” Și dacă veți urmări acest cuvânt în timp, îl veți găsi, Profetul despre care Moise a spus că va veni, vedeți, „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica un Profet ca mine.”

¹⁶⁶ Ea a spus, „Văd că ești Profet.” Ea știa că El nu avea cum să știe altfel; nu avea cum. A spus, „Văd că Tu ești Profet.” Acum ascultați aici, „Noi. . .” Samaritenii, deci nu Iudeii acum, Samaritenii, „Noi știm, că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.” Vedeți ce fel de semn așteptau ei? Semnul lui Mesia. „Când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri, dar cine ești Tu?”

El a spus, „Eu cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

¹⁶⁷ Și ea a dat drumul ulciorului, și a alergat în cetate, și a spus, „Veniți, să vedeți un Om care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu cumva este acesta Mesia?”

¹⁶⁸ Dacă acela a fost semnul lui Mesia atunci, trebuie să fie semnul lui Mesia astăzi. Dacă El este . . . Acum, amintiți-vă, nici măcar odată nu a fost făcută acea minune înaintea cuiva din Neamuri. Era interzis. De ce? Neamurile au avut două mii de ani de bisericologie.

¹⁶⁹ Dar acum sfârșitul dispensației Neamurilor este aici. Și Rusia, comuniștii, au și o bombă îndreptată direct spre voi, ca să-i pună capăt. Nu vă faceți griji, va veni. Biblia a spus asta. Va fi aici cu numele vostru scris pe ea, și va deveni pulbere în timp de o secundă, întreaga națiune. Va fi o anihilare completă. Observați, este Dumnezeu Cel care face acest lucru. Știu că ei sunt o libertate suverană, sunt un grup de păgâni. Dar nu a ridicat Dumnezeu națiuni păgâne ca să îndrepte Israelul în trecut? Biblia afirmă că Rusia și comunismul își fac partea, chiar în mâinile lui Dumnezeu, ca să elimine complet oamenii de pe pământ.

¹⁷⁰ Dar înainte ca acest lucru să se întâmple, vine Răpirea și ia Biserica Acasă înainte ca acest lucru să se întâmple. Și dacă asta este atât de iminent, cât de aproape este Răpirea? Și mai aproape. Astfel vedeți de ce suntem noi . . . de ce predic așa cum o fac, de ce mă lupt cât de tare pot; în timp ce Dumnezeu face tot posibilul, să preseze acest lucru în cei Aleși, ca să atragă Sămânța femeii afară, astfel încât sămânța șarpelui să-și poată primi pedeapsa. Exact așa este. Asta a făgăduit El că va face.

¹⁷¹ Acum, dacă Isus S-a declarat înaintea Iudeului și înaintea Samariteanului, cu acele semne, și pe noi ne va lăsa să ne ducem fără să ne declare același semn, El este nedrept, dacă El ne lasă doar să mergem înainte, spunând, „Suntem Metodiști; suntem Baptiști; suntem Catolici; suntem Prezbiterieni,” nu, domnule, dacă El ne lasă să ne descurcăm cu o teologie rece.

¹⁷² El trebuie să vină cu semne, minuni, exact cum a făcut El la început, dacă El este același ieri și azi, și în veci. Am ajuns în ziua aceea. Suntem aici acum. Cu Biblia, cu mărturie, cu Duhul, cu știință, totul dovedește că este aici. Oh, eu . . . Oh, aș vrea să am puterea să forțez asta în oameni, să-i fac să vadă.

¹⁷³ Voi cei din Jeffersonville, sunteți ai mei. Am crescut cu voi. Și eu—eu vă iubesc. Să nu—să nu credeți că sunt un fanatic. Credeți că aceste preziceri sunt? Gândiți-vă la inundația din '37, oameni buni, când ați râs chiar aici la biserică. Și am spus, „Vor fi douăzeci și două de picioare peste Spring Street,” cu șase luni înainte să se întâmple. Spuneți-mi măcar o dată când s-a spus ceva vreodată, cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL, care nu a fost exact Adevărul. Spuneți-mi un singur lucru pe care El l-a spus

vreodată. Niciodată! Este Adevăr, și rămâne Adevărul, și va fi întotdeauna Adevărul.

¹⁷⁴ Acum nu putem aduce. . . Cred că sunt o sută sau mai multe persoane aici pentru care să ne rugăm. Nu-i putem aduce pe toți deodată. Vom aduce cât de mulți putem, pe rând, și apoi vom continua să-i aducem până când îi vom aduce pe toți aici. Acum voi începe în. . . Cred. . . Nu era Billy Paul aici? Este acolo în spate? Spuneți-i să vină aici. Vreau să văd ce, dacă el a împărțit. . . Ce cartonașe de rugăciune ai împărțit? [Fratele Billy Paul spune, „Q, de la unu la o sută.”—Ed.] Q-uri, Q, Q. Cartonașul de rugăciune Q. Uitați-vă pe cartonașul vostru de rugăciune. Are un Q. De la unu la o sută. Bine. Nu-i putem aduce pe toți deodată, dar îi putem aduce pe rând, până când îi aducem pe toți aici sus. Vrem să vină, unul câte unul, până când se va face rugăciune pentru toți.

¹⁷⁵ Acum fiți atenți. Vreau ca fiecare, dinăuntru și de afară, să se gândească la asta. Și la încheierea acestei adunări, voi încredința această biserică pastorului, fratelui Neville, încredințându-vă pe voi lui, și pe el lui Dumnezeu. Fratele Neville este aici. Vă voi invita să veniți din nou. Fratele Neville este un soldat curajos. Este un adevărat slujitor al lui Cristos. Un fost predicator Metodist, cred, un student din Asbury, și el a fost specializat la toți teologii, seminarile teologice, cu experiență în ceea ce învață ei. Dar, într-o zi, a ajuns într-un punct în care a știut că trebuia să aibă ceva diferit, și a trecut linia. El este pastorul aici, un om umplut cu Duhul, un predicator adevărat, un teolog adevărat. Și vă rog pe voi, locuitorii acestui oraș, și ai acestei comunități, dacă nu aveți biserică, și vreți să auziți adevărata Evanghelie, veniți să-l ascultați pe Fratele Neville. El reprezintă același Lucru pe care îl reprezintă și eu. Absolut, un adevărat soldat viteaz. Noi toți, cei de aici, îl iubim pe Fratele Neville. Este aici cu noi de mult timp, și îl iubim.

¹⁷⁶ Acum dacă Isus Cristos, prin Duhul, se va întoarce aici în această seară și va face aceleași lucruri pe care le-a făcut când a fost aici pe pământ, la Iudei și Samariteni, și va face același lucru pentru voi Neamurile, câți dintre voi veți spune, „Îl voi crede din toată inima mea și îl voi accepta chiar aici”? Nu contează din ce biserică faceți parte. Asta nu are. . .

¹⁷⁷ Voi spuneți, „Vrei să nu mai merg la biserica Metodistă?” Nu, domnule. „Baptistă?” Nu, domnule.

¹⁷⁸ Mergeți oriunde vreți, pentru că Dumnezeu are copii în fiecare dintre acele biserici. Cu siguranță, El are. Și tu, poate, ești unul dintre ei. Și eu vă iubesc la fel de mult ca și cum ați fi un membru al Tabernacolului Branham. Nu face nici cea mai mică diferență pentru mine. Știți asta din slujirea mea, pretutindeni. Cred că Dumnezeu își iubește copiii, indiferent de eticheta lor.

Contează ceea ce sunteți în inimă. Dar vă invităm la părtășie. Sunteți bineveniți să veniți.

¹⁷⁹ Acum, toată lumea știe, și voi din Jeffersonville știți, după toate lucrurile care au fost spuse și făcute, și prezise, fiecare dintre acestea s-au împlinit la fel de perfect ca . . . Câți de aici din Jeffersonville știți că acesta este adevărul? Ridicați mâna, care știți de aici acum. Acum, voi cei din afara orașului, înțelegeți ce vreau să spun? Câți din afara orașului care ați fost vreodată în adunările mele și ați văzut că s-a întâmplat exact așa cum s-a spus? Ridicați mâna, pentru cei din Jeffersonville. Vedeți? Biblia a spus, „Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.” A fost în întreaga lume. Deci ce mai așteptăm? Avem totul chiar în mâinile noastre, prin Domnul Isus. „El ne-a dat toate lucrurile fără plată.”

¹⁸⁰ Acum vom începe rândul de rugăciune. Și dacă Isus Cristos va lucra aici în această seară. . .

¹⁸¹ Acum, câți dintre voi știți despre fotografia Domnului Isus, acea Lumină? Practic, voi toți știți despre Asta. Este în Washington, DC, făcută de cel mai bun om pe care l-a avut Edgar Hoover în ultimii câțiva ani, George J. Lacy, specializat în analiza amprentelor digitale. Avem semnătura lui—lui chiar pe hârtie. Că, de fapt. . . El a spus că odată credea că era vorba de psihologie, că eu citesc gândurile oamenilor. A spus, „Dar, D-le. Branham, ochiul mecanic al aceluia aparat de fotografiat nu va captura psihologie.” A spus, „Lumina a lovit obiectivul.” Și avem totul scris pe hârtie, va fi publicat cu fotografia, Lumina a lovit obiectivul.

¹⁸² Câți mai trăiesc, când Aceasta a apărut de prima dată înaintea omenirii aici jos, pe râu, când botezam acele sute acolo în acea zi? În clădire, ridicați mâna. Sunt trei sau patru mâini, încă în viață, de acum mulți ani, aici jos la râu când S-a coborât, și Mesajul Domnului a venit. Încă exact la fel! A făcut El exact ce a spus acolo? Că, lucrarea pe care eu o voi propovădui, va începe o trezire în jurul lumii, chiar înainte de a doua Venire a lui Cristos. Observați ce a făcut. Vedeți? Au ieșit, de acolo, Oral Roberts și toți ceilalți. Vedeți? Și a făcut înconjurul lumii, fiecare națiune, fiecare popor, fiecare limbă. Focurile trezirii ard, mari servicii de vindecare. Vedeți?

¹⁸³ Acum, fiți pregătiți. Înăuntru, afară, oriunde v-ați afla, primiți-l pe Cristos. Vreți, în această seară?

¹⁸⁴ Acum, de acum înainte, mă încredințez Domnului Isus, ca să pot fi în stare să mă predau Duhului, să-L preamăresc doar pe Isus Cristos; nu pe mine însumi, ci pe Isus Cristos; că acești oameni, ai mei, prietenii mei, din oraș și din afara orașului, să știe că Evanghelia pe care am predicat-o este. . . absolut Adevărul. Și Cristos este aici să dovedească că este Adevărul, prin Cuvântul Lui și Duhul Lui.

¹⁸⁵ Va trebui să-i chemăm pe rând. Așa că va trebui... Vom începe cu numărul unu, Q numărul unu. Cine îl are? Dacă—dacă nu te poți ridica acum, prezbiterii te vor aduce. Vrem să ajungem la fiecare dintre voi. Q numărul unu. Fratele Hickerson, Billy Paul... Sau, stați, Doc îl va ajuta aici. Q numărul unu, ai vrea să ridici mâna, cine îl are. Sunteți siguri că era Q? Sau, ei bine, oh, îmi pare rău. Bine. Vino sus. Îndrumați-l, pe culoar acolo. Q numărul unu. Bine.

¹⁸⁶ Numărul doi, ridică mâna, te rog. Bine, o doamnă care este în spate de tot *aici*. Bine, doamnă, vino. Fă-ți drum până *aici*; dacă îi faceți loc să treacă. Băieții de acolo te vor ajuta, ușierii și așa mai departe. Q numărul trei, ridică mâna. Numărul trei. Ai vrea să ridici mâna, oricine are Q numărul trei. Vedeți dacă această doamnă care vine aici, dacă are cartonașul. Tu—tu nu îl ai? [O soră spune, „Frate Branham, am cerut un cartonaș. Dar am văzut o prietenă de-a mea, care stătea în picioare cu un copil bolnav.”—Ed.] Voi—voi nu puteți face asta. [„Nu se poate?”] Nu. Trebuie să îl ții și să ascuți instrucțiunile. Vom ajunge și la copilaș, oricum. Vedeți? Să vii doar când este strigat numărul tău. Copilul poate veni când este chemat. Vedeți? Este în ordine.

¹⁸⁷ Numărul unu, doi. Cine are numărul trei? Ridică mâna. Numărul trei. Numărul patru.

¹⁸⁸ Acum, este foarte frumos din partea ta, soră, oricine este, doamna care a vrut să facă acest lucru. Vedeți? Dar, vedeți, dacă—dacă numărul lor este chemat, ei vor veni exact când... Dacă nu sunt chemați, îi vom chema oricum. Vedeți? Vrem să fiți exact în locul vostru, ca să aveți și voi locul vostru, vedeți. Vedeți? Bine.

¹⁸⁹ Numărul trei. Numărul patru. Numărul cinci. Q numărul cinci, ridică-ți... În spate de tot, o tânără. Numărul șase. Bine, tânărul. Numărul șapte. Bărbatul chiar de aici. Numărul opt.

¹⁹⁰ Trebuie să procedăm așa. Vedeți, nu puteți face asta; doar v-ați înghesui și ați spune, „Toți vrem să se facă rugăciune pentru noi.”

¹⁹¹ Dați-mi voie să vă arăt ceva, dacă vreți să vedeți de ce trebuie să facem un rând. Toți cei de aici care ar dori să vină și să se facă rugăciune pentru ei, ridicați mâinile, toți, indiferent cine sunteți. Uitați-vă acolo. Cine va veni primul? Vedeți? Trebuie să fie cineva.

¹⁹² Billy vine aici, ia aceste cartonașe, și le amestecă pe toate în fața voastră, și dă oricui dorește un cartonaș de rugăciune. Puteți primi numărul cinci, șase, și uneori începem de altundeva. Și nu are importanță de unde... Și apoi cei din audiență se vindecă chiar înaintea celor de pe platformă, uneori. Câți știți asta, atât străinii cât și... Păi, sigur, nu are nicio legătură cu asta.

193 Numărul șase, a venit? Numărul șapte. Numărul opt. Cine are cartonașul de rugăciune numărul opt? L-ați primit deja? Numărul nouă.

194 Opt, numărul opt, vrem să îl luăm acum. Poate cineva de afară. Dacă sunt, cineva să ridice mâna, sau ceva, cineva de afară, care nu a putut intra. Numărul opt. Frate Collins, este cineva acolo în spate, cartonașul de rugăciune numărul opt, care încearcă să intre? Bine, cartonașul de rugăciune numărul opt. Bine.

195 Numărul nouă. Cartonașul de rugăciune nouă, ridică mâna. Poate au ieșit și nu au mai putut intra. Dacă intră, puneți-i în rând.

196 Numărul zece, ridică mâna. Bărbatul din spate de tot. Vino, domnule. Mă bucur să te văd că ai fost chemat înăuntru. Stăteai acolo în spate, cu crampe la membre. Numărul zece.

197 Numărul unsprezece. Ridică mâna, oricine are cartonașul de rugăciune Q numărul unsprezece. Bine, unsprezece.

Doisprezece, Q numărul doisprezece. Acolo... Bine, doisprezece.

198 Treisprezece. Treisprezece. Ridică doar mâna, te rog, ca să pot vedea. Cartonașul de rugăciune treisprezece, Q treisprezece. Paisprezece. Paisprezece. Cincisprezece. Câte cartonașe ai împărțit, Billy, o sută? Treisprezece, paisprezece, și cincisprezece, lipsesc. Cartonașul de rugăciune treisprezece, paisprezece, și cincisprezece, sunteți aici? Cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci.

199 Mai întâi Q, apoi vom chema J, și apoi vom continua în rând. Cred că încearcă să-i facă să treacă pe aceștia, mai întâi, vedeți. După ce îi chemăm pe aceia, vom trece și la ceilalți, imediat ce ajungem acolo. Ce spui? [Un frate vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Asta este. Vedeți, noi am împărțit cartonașele, în dimineața aceasta, și oamenii poate nu s-au mai întors. Înțelegeți? Bine.

200 Să începem la acei câțiva. Cum... Sunteți pe terminate cu rândul vostru acolo acum? Bine. Acum, cine are cincisprezece, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, și douăzeci, cu litera Q? Douăzeci și unu, douăzeci și doi, douăzeci și trei, douăzeci și patru, douăzeci și cinci. Acum fiți pregătiți, de îndată ce terminăm asta. Avem un rând plin aici acum. Și apoi vom veni direct la ei, vom intra în rând, apoi vom trece direct la restul cartonașelor, J-urile, de unde am rămas, și vom continua până le vom termina pe toate.

201 Acum doar fiți foarte reverențioși pentru câteva momente. Acum mi-ar fi plăcut să fi avut un loc cu scaune. Aș fi vrut să fi avut o modalitate să facem asta, dar nu avem. Dar, acum, vreau să fiți cât se poate de reverențioși. Acum, este încă devreme. Este

ora nouă fără zece minute. Serviciul mai durează încă o jumătate de oră. Astfel, aceasta este încheierea serviciului, și astfel acum fiți foarte reverențioși. Fiți foarte liniștiți. Nu vă mișcați.

²⁰² Și câți de aici nu aveți un cartonaș de rugăciune, și totuși vreți să se facă rugăciune pentru voi? Ridicați mâinile. Ei bine, sunt pretutindeni. Acum, dacă nu aveți un cartonaș de rugăciune, vreau să vă dau câteva Scripturi.

²⁰³ Odată, Domnul nostru se ducea să învieze o fetiță moartă, care nu murise încă, fiica lui Zacheu. Și o femeie a spus în inima ei, „Cred că El este un Om sfânt. Cred că El este Mesia.” Și ea avea o scurgere de sânge de mulți ani. Și s-a strecurat prin mulțime și a atins haina Lui. Ați citit vreodată povestea?

Și Isus s-a oprit, a spus, „Cine s-a atins de Mine?”

²⁰⁴ Și Petru L-a muștrat. A spus, „Păi, toți Te ating. Și de ce spui, „Cine M-a atins?””

²⁰⁵ El a răspuns, „Am slăbit. Virtute, putere, a ieșit din Mine.” Vedeți ce impact are, viziunea? „Am slăbit. A ieșit tărie din Mine.”

²⁰⁶ Și El s-a uitat în jur, printre mulțime, până când a găsit-o pe femeie. Ei i-a fost frică. S-a gândit că a făcut ceva greșit. Dar El s-a uitat la ea, și i-a spus despre scurgerea ei de sânge, și a spus, „Credința ta te-a mântuit.” Câți știți că este Adevărul?

²⁰⁷ Acum, cei care studiați Biblia, nu spune Biblia, că, „Isus Cristos chiar acum este un Mare Preot, Marele nostru Preot, care poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre”? Câți știți asta? Ei bine, dacă El este Marele Preot care poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre, cum ar proceda El, dacă El este același ieri, azi, și în veci? Ar trebui să procedeze așa cum a făcut și atunci. Așa este?

²⁰⁸ Păi, acum, El nu are un trup fizic acum, pentru că este la dreapta lui Dumnezeu. Dar El are trupurile noastre prin care El lucrează, și acesta este Duhul Lui care lucrează prin noi, așa cum El a spus că se va întâmpla. „Voi fi cu voi, în voi; lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Voi veți face și mai multe, mai multe, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” El va sta în locul nostru. Vedeți? Dar El ne va unge cu Duhul.

²⁰⁹ Acum, voi, cei din audiență, doar priviți în această direcție. Și nu vă uitați la mine ca la Fratele Branham. Spuneți doar, „Doamne Isuse, Tu ești Marele Preot, și Tu ești în această clădire. Și eu vreau să Te ating cu slăbiciunile mele, spunându-Ți că sunt bolnav. Și Tu întărește asta în mine, și fă ca Fratele Branham să se întoarcă cumva, prin Duhul Tău, și să-mi spună cum Tu i-ai spus acelei femei. Asta va rezolva totul.” Vă provoc credința, în Numele Domnului, să faceți acest lucru. Acum vedeți dacă este adevărat sau nu. Cereți lui Dumnezeu acest lucru, și vedeți dacă se întâmplă exact așa. Acum fiți foarte reverențioși.

210 Acum voi puteţi aduce pacienţii. Sau, era acesta bărbatul? Bine. Primul lucru în rând, această parte a rândului. . .

211 Sunt mulţi oameni aici. Încercăm să-i ţinem pe oameni departe, pe cei din Jeffersonville; lăsaţi-i pe cei din afara oraşului, care se străduiesc să intre. Pentru că, în acest gen de rând, dacă persoanele ar fi de aici, din apropierea Jeffersonville-ului, s-ar spune, „Păi, Fratele Branham îi cunoaşte pe acei oameni. Sigur, iată cum stă treaba.” Dar, desigur, ei nu au fost niciodată în Africa, şi India, şi Asia, şi Europa, şi în toată lumea, în alte locuri. Dar eu nu ştiu.

212 Cred, că toţi aceşti oameni din acest rând acum, mi se pare că sunt străini pentru mine. Sunteţi toţi străini pentru mine? Ridicaţi mâinile dacă sunteţi. Bine. Asta e bine. Câţi din audienţă sunteţi străini pentru mine, sau ştiţi că eu nu ştiu ce este în neregulă cu voi? Chiar oricine, indiferent cine este. Sigur, voi nu, vedeţi. Dar El da. Acum, eu nu spun că El o va face. Dar dacă El o va face, atunci asta Îl face prezent chiar aici.

213 Acum, acest bărbat de aici, cred, a ridicat mâna, că el şi eu suntem străini unul pentru celălalt. Suntem străini. Nu l-am văzut niciodată pe acest bărbat în viaţa mea. Am. . . [Fratele spune, „Nu te-am văzut niciodată.”—Ed.] Nu m-a văzut în viaţa lui până în acest moment. Am intrat în clădire, şi ne-am văzut acum pentru prima dată.

214 Acum, aici este un tablou perfect cu Filip mergând după Natanael, şi Natanael venind înaintea lui Isus. Acum, nu că el ar fi Natanael sau că eu aş fi Isus. Acum, să nu vă gândiţi asta. Dar este după ani de zile, datorită unei făgăduinţe făcute atunci. Şi iată doi bărbaţi care nu s-au întâlnit niciodată în viaţă, exact cum erau şi acei doi bărbaţi atunci. Şi dacă Isus rămâne acelaşi, el îşi poate preda duhul credinţei, şi eu pot să îmi predau duhul credinţei, lui Cristos, printr-un dar Divin al Duhului Sfânt, şi poate face acelaşi miracol. Aşa este? Şi este supranatural. Spuneţi, „Şi un miracol?” Păi, eu cum aş putea şti, dacă nu l-am văzut niciodată? Iată mâinile mele. Nu ne-am mai întâlnit niciodată. Noi, stăm în picioare aici, pentru prima dată. Dumnezeu îl cunoaşte; eu nu.

215 Acum, nu uitaţi, rugaţi-vă pentru mine. Acum, uneori în aceste—în aceste împrejurări, Duhul unge, a făcut-o atât de mult acum, încât este un fel de. . . Păi, eu—eu vreau doar să staţi liniştiţi. Fiţi foarte reverenţioşi. Observaţi. Rugaţi-vă.

216 Acum, vreau doar ca tu, domnule, fără să te cunosc, dar eşti aici dintr-un motiv pe care eu nu-l ştiu. Dar orice ar fi, şi Domnul Isus îmi va spune ce vrei de la El, fără ca tu să-mi spui, asta L-ar face exact ce am spus că este El, acelaşi ieri şi azi, şi în veci. Crezi asta? [Fratele spune, „Sigur.”—Ed.] Bine. El crede asta. Şi acum audienţa crede asta. Şi Domnul a spus că El va face acest lucru, în Biblia Lui.

217 Acum, iată în ce mă regăsesc: fie spun Adevărul cu Biblia lui Dumnezeu, fie Biblia a făgăduit ceva ce nu poate susține, fie sunt un ipocrit; ori una ori alta. Vedeți? Exact. Vedeți în ce vă băgați. Eu am făcut asta înaintea multor, multor mii de oameni, critici și de tot felul. Dar eu știu că El făgăduiește, și Își păstrează făgăduința.

218 Văd acum, începând chiar de aici. Văd oameni în jurul vostru. Pe platforme în adunările de afară, noi nu avem niciodată pe nimeni prin preajmă. Vedeți? Sunt oameni bolnavi aici. Doar de îndată ce începe, îl puteți simți. Este Duhul Sfânt. Fiți foarte reverențioși acum, chiar reverențioși acum, în timp ce noi putem vorbi. Da, domnule. Domnul Isus ne iubește pe amândoi, pentru că suntem doi oameni pentru care El a murit. Și este prima dată când ne întâlnim. Dacă ești în nevoie, Dumnezeu îți poate împlini acea nevoie, pentru că El a făgăduit că o va face.

219 Dar acum, bărbatul, dacă este cinstit în inima lui, este conștient că se întâmplă ceva. Nu-și poate imagina exact ce este. Dar Îngerul acela pe care îl vedeți în fotografie se apropie tot mai mult de bărbat și el se îndepărtează de mine. Și bărbatul suferă de o boală de inimă și are diabet. Așa este. Este AȘA VORBEȘTE DUHUL. Dacă este adevărat, ridică mâna.

220 Acum, dacă nu te-am văzut niciodată, cum aș putea ști ceva despre tine? Cumva, în același fel cum a știut El acolo. Așa este? [Fratele spune, „Așa este.”—Ed.] Audiența crede asta? [Adunarea spune, „Amin.”]

221 Acum, de ce—de ce să nu luăm timp, doar un pic, ca să vedeți că nu doar am ghicit. Să luăm altceva, și să vedem dacă Duhul Sfânt ne va mai descoperi ceva. Să vorbim cu bărbatul care stă acolo, doar un minut. Poate mai este ceva în viața lui, poate mai este ceva în neregulă cu el. Nu știu.

222 Eu chiar nu știu ce am spus. Ar trebui să văd aici pe înregistrare, pentru că, vedeți, este o vedenie, vedeți în care era el. Da, văd acum. Este ceva legat de sângele lui. Este zahăr, da, diabet. Are diabet zaharat, și a dezvoltat o boală cardiacă, care i-a cauzat o inimă agitată. Are asta de ceva vreme. Și el nu este din acest oraș. Dar este din Indiana, dintr-un loc de lângă un loc numit Borden. Tu. . . Văd Borden. Ești din Borden. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Exact.

Și este ceva greșit în viața ta.

223 Mai este un lucru. Văd o femeie care apare aici în vedenie, pentru că ești intere-. . . Este soția ta, și are nevoie de vindecare. Și ea suferă de un fel de tuse. Este astm, ceea ce are ea.

224 Și este ceva în neregulă în viața ta, ceva ce ai încercat să faci. Ca și credință, ești Penticostal, pentru că, tu, te văd la o adunare Penticostală unde ei strigă și bat din palme. Și încerci să renunți. . . tu fumezi. De asta încerci să scapi, de fumatul țigărilor. Este exact așa. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este

adevăru! Nu-i așa? Sigur că este. Vedeți? Crezi că El este aici acum, prezent? Ești gata să-ți accepți vindecarea?

Să ne plecăm capetele.

²²⁵ Doamne Dumnezeu, Care l-ai înviat pe Isus Cristos, Care este prezent acum, acest bărbat, Doamne, care este aici pentru ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste el, ne rugăm ca Tu să-i dai dorința inimii, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²²⁶ Întoarce-te acasă, făcâți-se după credință. Așa va fi. Dumnezeu să te binecuvânteze.

²²⁷ Credeți? Dumnezeul Atotputernic, Care a scris această Biblie, al Cărui Duh este prezent, știe că nu l-am văzut niciodată pe acest bărbat în viața mea, în mod conștient, până chiar în acest moment. Dar, știu un lucru, Duhul Sfânt este chiar aici. Nu știu ce va face El, dar știu că El este aici.

²²⁸ Aceasta este doamna? Bine. Suntem străini unul pentru celălalt? Ei bine, tu—tu—tu m-ai văzut la adunări, dar eu nu te cunosc. Așa este. Bine. Atunci, ești aici cu un scop.

²²⁹ Acum, femeia ar putea fi aici. . . Poate este Creștină; poate nu. Poate fi o critică. Dacă este, urmăriți ce se întâmplă. Vedeți? Și eu nu știu de ce este aici.

²³⁰ Mama mea este pe undeva în clădire, o femeie în vârstă. Credeți că aş încerca să-i fac rău biete! creaturi? Credeți că aş veni la ea ca un înșelător? Sigur nu aş face asta. Aș prefera să cobor de pe platformă și să mă duc acasă; am predicat deja Mesajul. Dar asta nu este tot ce însoțește Mesajul. Cristos este același ieri și azi, și în veci. Nu contează ce spune lumea despre asta. Noi trebuie să susținem acest lucru, oricum. Dumnezeu a spus să facem asta.

²³¹ Fără să te cunosc; și, desigur, tu ești într-o adunare, poate unde sunt sute și sute de oameni, nu aş avea cum să te cunosc. Dar aici este un tablou acum din Sfântul Ioan 4, un bărbat și o femeie, întâlnindu-se pentru prima dată. Domnul nostru și femeia din Samaria se întâlnesc din nou. Acum ei au vorbit. El i-a contactat duhul, a știut ce era în neregulă cu ea, și i-a spus, și ea L-a recunoscut ca fiind Mesia. Ai face și tu același lucru? Ai face.

²³² Va face audiența același lucru, fiecare femeie de acolo? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Fie ca Dumnezeu să îngăduie acest lucru. Da.

²³³ Femeia suferă de o—o afecțiune nervoasă. Ea are asta de mult timp, de mulți ani. O văd încă de tânără. Dar nu acesta este principalul lucru pentru care vrea să mă rog. Este artrita care a schilodit-o. Pentru asta vrei să mă rog.

Credeți acum?

²³⁴ Să mai vorbim puțin cu ea. Fie ca Duhul Sfânt să îngăduie asta. Femeia este de fapt de—de origine străină. Numele ei este Hanson. Este adevărat. Norvegiană sau Suedează, una dintre acestea două. Nu ești din acest oraș. Ești dintr-un loc numit Canton. Și este într-o țară mare unde este mult grâu. Și este Minnesota. De acolo ești. Este adevărat. Acum întoarce-te acasă; ești vindecată. Isus Cristos te face bine. Spune oamenilor ce lucruri bune a făcut Domnul pentru tine.

²³⁵ Presupun că suntem străini unul pentru celălalt. [Sora spune, „Da. Am fost la adunări, dar tu nu mă cunoști.”—Ed.] Nu te cunosc. Nu, doamnă. Dar Domnul te cunoaște. Ești aici cu un scop. Eu nu știu. Dar dacă Domnul Isus îmi va descoperi pentru ce ești tu aici, tu vei ști dacă este adevărul. Dacă eu aș veni aici și aș spune, „Ești bolnavă, femeie.” Sigur, ești în rândul de rugăciune, asta arată. . . [Spațiu gol pe bandă.]

²³⁶ Analizele tale arată că ai o problemă cu ficatul. Ți-a spus că este ciroză. Exact. Voi vorbi cu ea un minut. Doar. . . Crezi că Domnul Isus, care a vorbit cu femeia la fântână, este același Isus și astăzi? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Crezi? Ai, pari să ai un duh bun. Nu ești de aici. Vii din est, din Ohio. Așa este. Dayton, Ohio, ca să ajungi aici. Exact.

²³⁷ Văd o. . . Te rogi pentru altcineva. Este un băiat. Are probleme cu inima. Are și ulcere, un gen de băiat agitat. Așa este. Și te rogi pentru sufletul lui, pentru că el nu este mântuit. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este adevărat. Nu-i așa? Tu ești vindecată. Întoarce-te. Spune-i, fii tare. Isus Cristos. . .

²³⁸ Nu te cunosc, doamnă, nu te cunosc. Dumnezeu te cunoaște. Dacă Dumnezeu îmi va spune care este necazul tău, vei crede că sunt slujitorul Lui? Doar adevărindu-l pe El. Vedeți, ce vreau eu să fac este să-i fac pe acești oameni, care vin în rândul de rugăciune, să vadă că El este aici.

²³⁹ S-a întâmplat ceva în adunare. Sunt două femei care stau acolo, amândouă, cu ochelari. Cineva L-a atins, prin sentimentul slăbiciunilor lor. Dacă aș putea măcar să văd femeia, care este. . . Boala de ureche, s-a dus acum. Uitați-o pe doamna, cât de mult seamănă cu aceasta. Ele stăteau acolo. Le-am văzut. Una însă făcea *asta*; și nu era nimic cu *cealaltă*.

²⁴⁰ Motivul este că această femeie este aici pentru altcineva. Așa este. Și acea femeie este vecina ta. Și ea are artrită. Și tu ești aici pentru ea. Și te văd rugându-te pentru ea, pentru că nu este mântuită. Și te rogi pentru ea. Este un lucru frumos. Pune acea batistă pe ea, care o ai în mână. Spune-i să nu se îndoiască, și să-și predea viața lui Cristos, iar artrita o va părăsi.

²⁴¹ [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . de ce plângi, soră? Îl crezi pe Dumnezeu? Crezi că sunt slujitorul Lui? Crezi că Dumnezeu îmi poate spune de ce plângi, și care este dorința ta? Dacă crezi asta,

ridică mâna. Crezi că acea hernie îl va părăsi? Dacă vei crede, îl va părăsi. Să ai credință. Să nu te îndoiești.

242 Ce mai faci? Cred că suntem străini unul pentru celălalt. Domnul Isus ne cunoaște pe amândoi. Ești o femeie foarte tânără. Dar nu ești aici pentru tine. Îmi apare un spital, un pat. Și este mama ta pentru care te rogi, iar ea este umbră de moarte. Suferă de vezică biliară, tumori. Și are și cancer, o umbră neagră de cancer. Ia acea batistă, în care plângi, pune-o pe ea. Și cheamă Numele Domnului, și nu te îndoi. Dacă nu te vei îndoi, Dumnezeu o va scoate de acolo și o va face bine. Nu te îndoi acum. Du-te în Numele Domnului, și crede.

243 Sunteți convinși că Cristos trăiește?

244 Este ceva chiar... Oh, este femeia care stă chiar acolo în spate, pe acel scaun. Ea suferă de dureri de cap. Și ea s-a rugat Domnului, acolo, încercând să aibă grijă de acel copil. Te-a auzit, soră. Totul s-a terminat acum. Doar ridică-te în picioare și dă-i laudă lui Dumnezeu pentru asta, doamnă. Doar dă-i laudă lui Dumnezeu pentru asta. Vezi?

245 Ce a atins ea? Nu m-a atins pe mine. L-a atins pe acel Mare Preot. Nu o cunosc pe femeie. Nu am văzut-o niciodată, în viața mea. Dar Dumnezeu a vindecat-o chiar atunci. Îl face asta pe Isus același ieri și azi, și în veci? Sigur că da. Dacă poți crede! Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.

246 Atinge audiența, pe cineva care se roagă. Vedeți, depinde unde predomină tăria, unde este Duhul. Eu pot doar să-L urmez și să spun așa cum El spune; eu nu știu. Oh, este femeia care își pune ochelarii, care a plâns. Motivul pentru care plângea, este pentru că Duhul este peste ea. Iată-L. Acea boală intestinală de care ai suferit; ai credință, te va părăsi și nu se va mai întoarce niciodată. Nu o cunosc pe femeie. Nu am văzut-o niciodată. Ea nu m-a atins pe mine. L-a atins pe Marele Preot.

Dacă poți crede!

247 A atins o altă femeie. Vreau ca oricine care are nevoie, să se uite aici. Uitați-vă la femeia care plânge; uitați-vă la cealaltă femeie care stă normal; uitați-vă la cealaltă femeie de lângă ea, care plânge. Ea avea probleme cu inima, doamna micuță care stă chiar acolo, te uitai la mine cu a ta... Da. Așa este. Ai avut probleme de inimă. Nu-i așa? S-au dus de la tine. Credința ta s-a înflăcărat cu Dumnezeu, și tu L-ai atins.

Oh, asta e minunat!

248 Vedeți acea doamnă care stă chiar acolo cu capul plecat, și se roagă? Femeia cu părul cărunț, străină pentru mine, stă acolo. Da. Te-ai întors, te-ai uitat la ea. Ea are boală de fiere. S-a rugat ca Dumnezeu să ia asta de la ea. Și apoi tu te-ai rugat, „Doamne, fă-l să mă cheme pe mine.” Exact. Dacă este adevărat, ridică

mâna. Cum am știut rugăciunea ta? S-a dus de la tine. Credința ta te-a vindecat. Du-te acasă și fi bine.

249 Crezi? Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile. Dar trebuie să crezi.

250 Se mișcă încă în acea zonă, la acele locuri de *acolo*. Chiar *aici*, a doua de la capăt, hipertensiune arterială. Dacă vei crede cu toată inima, soră, s-a terminat. Îl crezi pe Dumnezeu, Îl crezi pe Cuvânt? Bine. Ridică mâna. Pentru asta te rugai, „Doamne, fă-l să mă cheme pe mine următoarea, cu această hipertensiune arterială.” Eu sunt un străin pentru tine. Dacă este așa, fă semn cu mâna. Bine. S-a dus de la tine. Du-te acasă și fi bine.

251 Vedeți ce este? Este credință. Dacă puteți crede! Credeți? Vedeți, acei oameni de acolo, fără cartonașe de rugăciune sau nimic. Sunteți pregătiți să credeți? Așa a făcut Domnul Isus când a fost pe pământ?

252 Aici, acesta este—acesta este, omul care vine? Bine. Nu știți ce efect are asta, asupra voastră. Pentru Tabernacolul Branham, acum uitați-vă chiar aici, pe dosul mâinii. Vedeți? Știți că eu nu ajung așa. Ce este? Duhul Domnului. Este ungerea.

253 Mulți oameni nu înțeleg ce înseamnă ungerea. Ei cred că înseamnă să strigi. Asta înseamnă bucurie. Puterea vine solemnă. Vedeți? Acea este bucuria Domnului. Aceasta este Puterea Domnului; vindecare, însănătoșire. Uitați ce a făcut El fetei care stătea seara trecută, infirmă; orbului; celorlalți, peste tot.

254 Ce mai faci, domnule? Cred că suntem străini unul pentru celălalt. Nu ne cunoaștem. Eu nu te cunosc și nici tu nu mă cunoști. Dacă este adevărat, ridică mâna. Bine, este prima dată când ne întâlnim. Reverențioși acum. Iată un bărbat, și el și eu. . . mult mai tânăr decât mine, cu mâinile noastre sus, unul către celălalt, înaintea lui Dumnezeu, că aceasta este prima dată când ne întâlnim. Isus îl cunoaște pe bărbat. Și trebuie să fie ceva în neregulă; el stă acolo. Eu nu știu.

255 Dar dacă am spus adevărul, pe care Dumnezeu l-a confirmat prin mulți martori, că v-am spus adevărul, că, „prin rănilor Lui ați fost vindecați.” Este la timpul trecut. Trebuie să aveți acea credință puternică, ca să vă ridicați deasupra acestor lucruri.

256 Uitați cum dispăre cancerul aici în această seară! Acum urmăriți mărturiile care vin în urma acestui lucru, acele umbre negre ale morții. Doctorul vostru drag ar putea încerca, tot ce poate el, să vă salveze viața. Dar când Dumnezeu spune ceva, asta rezolvă totul. Și nu am fost eu. Eu nu am nimic de-a face cu asta.

257 Acum sunt vreo două sute aici pentru care să ne rugăm. Vreau să mă odihnesc doar un minut acum. Și apoi vom începe să ne rugăm pentru oameni, să-i aducem sus; nu să-i trecem printr-

un rând, ci să stea aici să ne rugăm pentru ei. Vreau să mă rog pentru toți cei care vor rugăciune.

²⁵⁸ Dar prin intermediul audienței, și al celor de pe platformă, vreau să recunoașteți că Isus Cristos este aici. Sunteți cu toții conștienți de acest lucru? Sunteți toți conștienți de acest lucru? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

²⁵⁹ Acum, ca acest lucru să fie întâmpărit pentru totdeauna în mintea voastră. Acest bărbat și eu, aici cu mâinile noastre ridicate spre Dumnezeu, este prima dată când ne întâlnim. Dacă El va spune taina inimii lui, exact așa cum i-a spus femeii de la fântână, sau lui Filip, sau oriunde în timpul slujirii Lui, dacă El va face acest lucru, vă va confirma tuturor, că este absolut El, Domnul Isus?

²⁶⁰ Îți va confirma, domnule? [Fratele spune, „Da, domnule.”—Ed.] Nu am cum, nicio idee care este necazul tău. Nu știu dacă ești un păcătos sau un Creștin. Nu ți-aș putea spune. El știe; Dumnezeu știe. Dar eu nu-ți pot spune. Dar dacă El îmi spune. . . Dar tu ești un Creștin. [„Da.”] Pentru că, de îndată ce duhul tău percepe ungerea acestui Duh care este peste mine, El este bine primit, de aceea știu că ești un Creștin.

²⁶¹ Și ești sub o umbră densă. Este ceva în neregulă cu sângele tău. Și ai fost la doctori. Și vor să facă o operație, iar acea operația este, îi aud, și doi doctori care se consultă între ei, și vor să-ți scoată un organ din trup, care se numește splină. Așa este.

²⁶² Și tu nu ești din acest oraș, ci ești dintr-un oraș mare unde este o instituție importantă de un anumit tip de religie. Este Wheaton. Și numele tău este Karl Rhodes, Rhodes, ceva de genul, Karl Rhodes. Bine, domnule. Dacă vei crede din toată inima, te poți întoarce acasă, și Dumnezeu îți va cruța viața. Crezi asta? [Fratele spune, „Cred.”—Ed.]

Să ne rugăm.

²⁶³ Doamne Isuse, eu acum alung acest rău din fratele nostru. Și în Numele lui Isus Cristos, fie ca el să trăiască spre slava lui Dumnezeu. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Pe drumul tău, bucurându-te!

²⁶⁴ Câți credeți acum din toată inima?

Acum, aceștia sunt toți pentru care trebuie să ne rugăm? Bine.

²⁶⁵ Ei bine, problemele tale de spate te-au părăsit în timp ce stăteai acolo, așa că poți merge mai departe pe drumul tău, și să te bucuri dacă vrei. Și mergi înainte, spunând „Mulțumesc bunule Domn!”

²⁶⁶ Du-te și servește cina. Problema de stomac te-a părăsit, când ai venit în rând, așa că și tu poți merge să faci ce dorești. Doar crede din toată inima.

²⁶⁷ Artrita nu te va mai deranja, dacă vei crede. Mergi înainte, bucurându-te și lăudând pe Dumnezeu, dacă vrei, frate. Bine. Bine.

²⁶⁸ Credeți din toată inima? Câți Îl credeți pe Dumnezeu? Acum voi trece aici doar o clipă. . . 

58-1005E Omul Chemat De Dumnezeu
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org